

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

**nr. 240.781 van 22 februari 2018
in de zaak A. 209.959/V-1941**

In zake : Jan SCHERPENBERG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Eyskens en Arne Vandaele
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partijen:

1. Christine MAGINELLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Hofströssler, Aube Wirtgen en
Heleen Vandermeersch
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. Steven TANGHE
3. Michel DE MÛELENAERE
4. John BAELE
5. Filip VANDENBRANDEN
6. Johan VANDEVELDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Barteld Schutyser
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen
7. Luc PAUWELS
8. Patrick GIELEN
bijgestaan en vertegenwoordigd

door advocaat Damien Jans
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpssteenweg 177/6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van acht koninklijke besluiten van 17 juni 2013 waarbij respectievelijk Christine Maginelle, Luc Pauwels, Steven Tanghe, Michel De Mûelenaere, John Baelde, Patrick Gielen, Filip Vandenbranden en Johan Vandeveldde worden benoemd tot gerechtsdeurwaarder.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 231.120 van 5 mei 2015 wordt de zaak afgevoerd van de rol van de IXe kamer en verwezen naar de algemene rol.

Bij beslissing van de voorzitter van de Raad van State is de zaak toegewezen aan de Ve kamer.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker en de tweede, derde, vierde, vijfde en zesde tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2017.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Eyskens, die verschijnt voor verzoeker, advocaat David D'Hooghe, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Aube Wirtgen, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, advocaat Barteld Schutyser, die verschijnt voor de tweede tot en met de zesde tussenkomende partij en advocaat Karel Mortier, die *loco* advocaat Damien Jans verschijnt voor de zevende en de achtste tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Juridisch kader en feiten

3.1. De te volgen procedure bij de benoeming van een gerechtsdeurwaarder is ten tijde van de bestreden benoemingen geregeld in artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek, dat toentertijd luidde:

“§ 1. De kandidaat voor een ambt van gerechtsdeurwaarder richt zijn aanvraag bij een ter post aangetekende brief tot de Minister van Justitie en tot de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders en zendt eveneens aangetekend een afschrift ervan samen met zijn dossier, bevattende de documenten die staven dat hij voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 510, aan de syndicus-voorzitter van de raad van de arrondissementskamer waar hij solliciteert.

De voormelde kandidaturen moeten op straffe van verval worden ingediend binnen een termijn van één maand na de bekendmaking van de vacature in het Belgisch Staatsblad.

De bekendmaking kan geschieden op zijn vroegst zes maanden voor het ontstaan van de vacature.

Geen benoeming kan geschieden dan nadat de termijn bepaald in het tweede lid is verlopen.

§ 2. De Minister van Justitie wint het met redenen omkleed advies van de procureur-generaal, van de procureur des Konings en van de raad van de arrondissementskamer in over de verdiensten en de bekwaamheid van de kandidaten.

Na ontvangst van de aanvraag om advies zendt de syndicus-voorzitter van de raad van de arrondissementskamer een afschrift van de aanvraag over aan de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders.

§ 3. De kandidaat wordt in kennis gesteld van de adviezen. Hij beschikt over een termijn van 10 dagen om zijn opmerkingen aan de om advies gevraagde instanties voor te leggen en te vragen gehoord te worden, in voorkomend geval bijgestaan door een raadsman van zijn keuze.

Het definitieve advies van de raad van de arrondissementskamer wordt aan de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders overgezonden. De definitieve adviezen worden aan de Minister van Justitie medegedeeld, door respectievelijk de procureur-generaal, de procureur des Konings en de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders, of door hun gemachtigde vertegenwoordiger, binnen een termijn van 40 dagen te rekenen van de datum van ontvangst van de aanvraag om advies, of indien de betrokkene gebruik heeft gemaakt van de in § 3, eerste lid, bedoelde mogelijkheid, binnen een termijn van 30 dagen te rekenen van de datum van ontvangst van zijn opmerkingen of van de datum waarop hij door de om advies verzochte overheid werd gehoord.

Terzelfdertijd zendt de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders het door de syndicus-voorzitter samengestelde dossier van de kandidaat over aan de Minister van Justitie.

§ 4. Nadat de Minister van Justitie de definitieve adviezen en het dossier heeft ontvangen, draagt hij een kandidaat ter benoeming voor aan de Koning.

§ 5. De Koning bepaalt de procedure en de regels voor de voortzetting van het deurwaarderskantoor in geval van ontslag, overlijden, schorsing of afzetting.”

Het Gerechtelijk Wetboek schrijft geen nadere regels voor over de inhoud van het advies dat door de raad van de arrondissementskamer moet worden uitgebracht of over de werkwijze van de FOD Justitie en de minister van Justitie bij de voordracht van een kandidaat. Met verschillende omzendbrieven is evenwel gepoogd de adviesverlening te stroomlijnen en een betere vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten mogelijk te maken.

3.2. Luidens omzendbrief nr. 116 van 7 april 2008 ‘Adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders’ (hierna: omzendbrief nr. 116) dienen kandidaten bij hun kandidaatstelling gebruik te maken van een standaard *curriculum vitae* (cv), waarbij zij een gemotiveerd advies van vroegere en huidige werkgevers voegen. Vervolgens brengt de raad van de arrondissementskamer op een standaardformulier een zogenaamd ‘globaal advies’ uit, waarin de kandidaten worden beoordeeld op welbepaalde criteria. Tevens is in de omzendbrief de opdracht van de FOD Justitie en van de minister van Justitie verduidelijkt.

In arrest nr. 222.142 van 18 januari 2013 oordeelt de Raad van State dat omzendbrief nr. 116 geen reglementair karakter heeft en dat de toepassing van de erin vermelde criteria ervaring in de gemeente en in het kantoor, op zich, niet tot een regelmatige rangschikking van de kandidaten kan leiden.

3.3. Met omzendbrief nr. 196 van 8 mei 2012 ‘Adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders’ (hierna: omzendbrief nr. 196) wordt omzendbrief nr. 116 vervangen. Deze nieuwe omzendbrief, waarover de minister stelt dat het om een loutere beleidslijn in de totstandkoming van de benoemingsbesluiten gaat, is in de voorliggende zaak toegepast. De omzendbrief beveelt aan dat de benoeming van gerechtsdeurwaarders verloopt volgens de hierna beschreven procedure:

- 1) De kandidaten maken bij hun kandidaatstelling gebruik van een standaard cv, waarbij adviezen van de vroegere en huidige werkgevers omtrent de bekwaamheid en de vaardigheden van de kandidaat gevoegd kunnen worden. Deze adviezen worden uitgebracht op standaardformulieren ‘gemotiveerd advies’. De kandidaat bezorgt zijn kandidatuur met de erbij behorende documenten aan de syndicus-voorzitter van de raad van de bevoegde arrondissementskamer.
- 2) Er wordt aanbevolen dat de raad van de arrondissementskamer de kandidaat vervolgens uitnodigt voor een persoonlijk gesprek. Op basis van dit gesprek, het standaard cv en de formulieren ‘gemotiveerd advies’ dient de raad van de arrondissementskamer dan op een standaardformulier een ‘globaal advies’ uit te brengen. In dit ‘globaal advies’ moet een conclusie omtrent de ‘bekwaamheid’ van de kandidaat worden geformuleerd die minstens de volgende elementen dient te bevatten: ‘beroepsbekwaamheid en ervaring op het terrein’, ‘kennis van de procedures, regels, ...’ en ‘kwaliteit van het werk en ingesteldheid’. Daarnaast moet het ‘globaal advies’ ook een conclusie over de ‘vaardigheden’ van de kandidaat bevatten, waarin minstens de volgende elementen aan bod komen: ‘sociale vaardigheden’, ‘organisatie en efficiëntie’, ‘leidinggeven en coaching’ en ‘aanpassing aan moderne technologieën’. De ‘bekwaamheid’ van de kandidaat wordt gequoteerd op 25 punten, diens ‘vaardigheden’ op 10 punten.

3) Formuleert de kandidaat geen opmerkingen op dit advies, dan wordt het aan de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders toegezonden. Indien de kandidaat wel opmerkingen doet gelden kan hij nogmaals worden gehoord, waarna de raad van de arrondissementskamer een definitief ‘globaal advies’ uitbrengt en dit bezorgt aan de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders. Het dossier wordt daarna door de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders aan de FOD Justitie toegezonden.

4) Uitgaande van het dossier, waaraan ook de adviezen van de procureur-generaal en van de procureur des Konings zijn toegevoegd, geeft de FOD Justitie een algemene quoterings per kandidaat, die de grondslag vormt voor een rangschikking van de kandidaten. Voor deze quoterings houdt de FOD Justitie enerzijds rekening met de ‘anciënniteit/beroepservaring’ van de kandidaat. Dit onderdeel staat op 35 punten, die verdiend kunnen worden volgens drie criteria: ‘globale ervaring’ (20 punten), ‘ervaring in het arrondissement’ (8 punten) en ‘plaatsvervangingen’ (7 punten). Anderzijds wordt rekening gehouden met de ‘bekwaamheid en vaardigheden’ van de kandidaat zoals deze werden beoordeeld in het ‘globaal advies’ van de raad van de arrondissementskamer dat eveneens op 35 punten is gequoteerd.

Bij gelijke puntenscores wordt vervolgens en zo nodig rekening gehouden met ‘andere elementen binnen het ambt en elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt’ (hierna ook: ‘andere elementen’). Het gaat om de volgende elementen: ‘actief in beroepsvereniging’, ‘academische kennis en activiteiten / publicaties, voordrachten en uiteenzettingen’, ‘gevolgde nuttige opleidingen’ en ‘andere nuttige ervaring’.

5) Volgens de rangschikking die door de FOD Justitie is opgesteld, de adviezen en de elementen uit het dossier draagt de minister van Justitie een kandidaat voor benoeming voor.

6) De benoeming gebeurt uiteindelijk door de Koning.

4.1. In het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2012 worden acht vacante betrekkingen bekendgemaakt voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel.

4.2. Voor deze betrekkingen stellen verzoeker en de tussenkomende partijen zich kandidaat. In totaal postuleren 43 kandidaten.

4.3. Op 6 september 2012 vraagt de minister van Justitie de bij artikel 512, § 2 en § 3, van het Gerechtelijk Wetboek vereiste adviezen.

4.4. Op 11 oktober 2012 verstrekt de procureur des Konings te Brussel een gunstig advies met betrekking tot zowel verzoeker als de tussenkomende partijen. Voor kandidaat M. De Mûelenaere is dit een “voorzichtig positief” advies.

Op 12 en 15 oktober 2012 verleent de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel een gunstig advies met betrekking tot zowel verzoeker als de tussenkomende partijen.

4.5. Op 7 november 2012 brengt de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders van het gerechtelijk arrondissement Brussel (hierna: de raad van de arrondissementskamer) over verzoeker een ‘globaal advies’ uit. Verzoeker krijgt voor het criterium ‘bekwaamheid’ 21/25 en voor het criterium ‘vaardigheden’ 8/10, hetgeen resulteert in een eindquotering van 29/35.

Verzoeker deelt zijn opmerkingen mee omtrent dit ‘globaal advies’ en vraagt om gehoord te worden.

Na verzoeker op 26 november 2012 te hebben gehoord, beslist de raad van de arrondissementskamer op 5 december 2012 om de oorspronkelijk toegekende eindquotering van 29/35 te bevestigen.

De raad van de arrondissementskamer motiveert verzoekers score voor ‘bekwaamheid’ als volgt:

“Plichtsbewust en met volle overgave en flexibiliteit vervult deze kandidaat zijn vele opdrachten.

Ochtendlijke noch laatavondlijke betekeningen, vaststellingen buiten die kantooruren, vrijwillige openbare verkopen op zaterdag en permanenties op zon- en feestdagen schrikken hem niet af. Op elke plaats in het arrondissement en op elk uur van de dag is hij inzetbaar.

Van bij zijn optreden op het terrein in het jaar 2000 had hij een goede juridische basis. Op die basis heeft hij gaandeweg verder gebouwd. Zijn plaatsvervangingen voor verscheidene titularissen, dikwijls met hun eigen specialiteit met betrekking tot uitzonderlijke en minder courante procedures, hebben geleid tot een brede kijk op het gerechtelijk recht.

Met het bijwonen van seminaries en zijn deelname aan studiedagen onderhoudt hij die kennis.

Hoewel dikwijls omwille van het ambt tussen hamer en aambeeld geplaatst, vindt deze kandidaat telkens opnieuw de adequate en een voor de gedingpartijen aanvaardbare oplossing. Zijn bekwaamheid als bemiddelaar werd en wordt door velen bevestigd.

Hij beschikt over de juiste mentaliteit en ingesteldheid. De kwaliteit van het door hem geleverde werk komt altijd op de eerste plaats. Zijn akten zijn vooraf met aandacht nagelezen en nadien verzorgd afgewerkt; zijn processen-verbaal zijn opgesteld conform de vereiste vormen.

Met weinig woorden maar grote beroepsernst brengt hij een boodschap of geeft hij een antwoord.

Zijn letterlijke terreinkennis beperkt zich niet tot de negentien Brusselse gemeenten; hij kent en verkent sedert jaren het gehele grondgebied van het arrondissement. Aldus is hij intussen zeer vertrouwd met alle delen van het grondgebied en hun uiteenlopende kenmerken en gevoeligheden; denk aan probleemwijken, exclusieve woonwijken, zetels van Belgische en Europese ondernemingen en instellingen.”

Verzoekers score voor ‘vaardigheden’ wordt als volgt gemotiveerd:

“Deze kandidaat heeft goed begrepen dat een doorgedreven theoretische kennis van de rechtsregels en ervaring op het terrein op zich niet volstaat in ons beroep. Een psychologische benadering, het zoeken naar *ad hoc* oplossingen en het verzoenen van op het eerste gezicht onverzoenbare belangen behoren tot zijn dagdagelijkse praktijk.

Van zodra hij voor een schuldenaar staat, gaat hij consequent op zoek naar een pragmatische oplossing. Onpartijdig luistert hij naar de debiteur, geeft uitleg of advies en beantwoordt geduldig de gestelde vragen.

Dat geduld is haast legendarisch en zijn natuurlijke gereserveerdheid bij zijn beroepsoptreden is geen handicap doch eerder een kwaliteit die bijdraagt tot de deontologische verplichting van discretie.

In de organisatie en uitoefening van zijn taken verloopt alles vlot. Het afgeleverde werk getuigt van een goede planning. Hij betreft de

personeelsleden – met wie hij goede relaties onderhoudt – bij de efficiënte opvolging van het werk.

Advocaten en opdrachtgevers in bredere zin waarderen zijn creativiteit en werklust. Het Provinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding beloonde zijn inzet als docent met een mooie score voor inhoud, methodiek, didactiek en organisatie.

Zijn contacten met titularissen en kandidaat-gerechtsdeurwaarders zijn eerlijk en collegiaal.

Op korte tijd maakt hij zich in elk kantoor opnieuw vertrouwd met de diverse softwarepakketten.”

4.6. Eveneens op 7 november 2012 brengt de raad van de arrondissementskamer over de tussenkomende partijen een ‘globaal advies’ uit.

J. Baelde, P. Gielen, F. Vandenbranden en M. De Mûelenaere krijgen 24/25 voor ‘bekwaamheid’, J. Vandeveldt behaalt 23/25 en C. Maginelle, L. Pauwels en S. Tanghe krijgen hiervoor 25/25.

Voor ‘vaardigheden’ krijgen J. Baelde, P. Gielen, F. Vandenbrande en J. Vandeveldt 9/10, M. De Mûelenaere, C. Maginelle, L. Pauwels en S. Tanghe behalen 10/10.

Deze scores worden als volgt gemotiveerd.

- C. Maginelle

Voor het criterium ‘bekwaamheid’:

“De eerste juridische basis van deze kandidate werd gelegd aan de universiteit te Brussel. Met onderscheiding behaalde zij in juli 1990 het diploma van licentiate in de rechten. Als assistente aan de universiteit versterkte zij daarna haar juridische en administratieve kennis.

Op die academische basis bouwde zij vervolgens gedurende meer dan twintig jaar haar huidige beroepsbekwaamheid uit. Eerst op kantoor en vervolgens met even veel succes op het terrein. Op colloquia en universitaire vormingsdagen was en is zij nog altijd een aandachtig toehoorder met als bekommernis nieuwe materie zo te assimileren, dat zij ook op latere vragen van cliënten of medewerkers accuraat kan antwoorden.

Na het verwerven van die wetenschap omtrent regelgeving en procedures in de breedste zin, was zij vragende partij om ook haar inzicht in de economische

zijde van het ambt te verbreden. Zo werd de zoektocht naar efficiënte invorderingsmethoden haar dagelijkse uitdaging. Dossier per dossier weegt zij de recuperatiekansen af en een mooie recuperatiegraad is haar grote vreugde. De voormelde economische en proceseconomische aanpak staat niet in de weg dat zij ook geleerd heeft dat de erelonen en kosten evenzo correct ingevorderd moeten worden. Enkel zo kan een gerechtsdeurwaarder tijdig zijn financiële verplichtingen nakomen. Huur, personeel, leveranciers, btw, allerhande belastingen, registratierechten, griffierechten, ... moeten immers op hun beurt stipt betaald worden en de derdegelden moeten zonder uitstel uitgestort worden. Zo groeide zij tot het juridische, economische en administratieve anker dat zij vandaag is. Een persoon met verantwoordelijkheidszin, autoriteit binnen en buiten het kantoor, die zonder het minste probleem de meest uiteenlopende opdrachten en taken tot een goed einde brengt.

Recent concentreerde zij zich op de nieuwe technieken van de CIA, Viabel, CBB en ook BTW.

Haar akten en processen-verbaal zijn stipt en foutloos. Haar gesproken en geschreven woord is zonder overdrijvingen. Haar cijferwerk is perfect en duidelijk. Geen detail ontsnapt aan haar volgehouden aandacht. Haar analyse leidt naar een duidelijke synthese.

In het veelzijdige arrondissement Brussel met zijn rijkdom en armoede, met zijn lokale tot internationale instellingen, met zijn tweetaligheid tot meertaligheid, met zijn oude en jonge bevolking, staat zij graag ten dienste van alle inwoners. Een voorstelling van deze kandidaat is onvolledig zonder het hoofdstuk deontologie te vermelden. Zij beaamt de morele, intellectuele, financiële en fiscale onkreukbaarheid van het ambt. De plicht tot onafhankelijkheid, onpartijdigheid, zorgvuldigheid, beschikbaarheid, nabijheid, juistheid, informatie, waardigheid en terughoudendheid, is haar leidraad.”

Voor het criterium ‘vaardigheden’:

“Achter het streng en voornaam voorkomen van deze kandidaat schuilt een aangenaam karakter.

Dat sociaal karakter is de sleutel van haar gemakkelijke contacten. Bovendien gelooft zij in gelijke kansen en een eerlijke behandeling van de gedingpartijen. Met een echt rechtvaardigheidsgevoel zoekt zij in elk dossier met de instelling van een bemiddelaar naar de meest geschikte oplossing, rekeninghoudend met de wensen van de opdrachtgever en het verhaal en de mogelijkheden van de schuldenaar.

Met psychologisch inzicht richt zij zich tot de rechtszoekende. Zuiver in de beide landstalen.

Zonder verlies van zelfbeheersing in conflictsituaties.

Magistraten, advocaten, parketmagistraten en confraters benadert zij met vriendelijke eerbied. Haar contacten met de diensten van de lokale politie en andere medewerkers aan de rechtsgang verlopen vlot en hoffelijk.

Vanuit haar ervaring in de periode 2006-2011 weet zij dat de opstart van een (toekomstig) gerechtsdeurwaarderskantoor een bedrijfsmatige aanpak en

organisatie vereist. Nu reeds getuigt zij elke dag van haar talent voor algemeen management, financieel beheer en personeelsbeleid.

De contacten en contracten met de opdrachtgevers onderhoudt en stuurt zij met zorgvuldigheid. Het financiële luik met de specifieke opvolging van de derdegelden krijgt haar permanente aandacht. De personeelskeuze en opleiding zijn haar verantwoordelijkheid.

Voormeld management lukt niet zonder leiderschap. Deze kandidate heeft die gave. Haar opgebouwde kennis en haar tomeloze inzet hebben haar gezag gegeven. Op pedagogische wijze geeft zij richting aan de medewerkers en het kantoor. Als een leider die weet dat elk lid kan, mag en moet bijdragen aan het succes van de ploeg.

Deze kandidate scoort goed op het gebied van de moderne technologieën. Op het kantoor waar zij thans werkzaam is, was zij het voorbije jaar een spilfiguur bij de moeizame opstart van een nieuw software programma voor gerechtsdeurwaarders. Haar scherpe controle werd gevreesd en haar innovatieve ideeën werden met dank aanvaard.

Het is de ambitie van deze professionele en integere kandidate om op een positieve geëngageerde manier bij te dragen tot (nog) betere rechtsbedeling een (nog) fraaier en moderner imago van justitie in het algemeen en het ambt van gerechtsdeurwaarder in het bijzonder.”

- S. Tanghe

Voor het criterium ‘bekwaamheid’:

“Deze kandidaat genoot zijn stage op één van de betere kantoren van het arrondissement Brussel, geleid door een titularis met een buitengewone inzet voor het ambt en aldus gewaardeerd in de binnenlandse en buitenlandse wereld van de gerechtsdeurwaarders.

Hij werd door die vooraanstaande stagemeester opgeleid om ten alle tijde te kunnen instaan voor de algeheelheid van taken die aan een gerechtsdeurwaarder toevertrouwd worden, alsook om de verantwoordelijkheden te leren dragen die op de sterke schouders van een (toekomstig) gerechtsdeurwaarder rusten.

Zijn opleiding en vervolmaking gingen bijgevolg veel verder dan het klassieke opstellen van gedinginleidende akten en uitvoeringsprocedures, dossierbeheer, briefwisseling, contact met het cliënteel of met de debiteurs. Volle aandacht werd ook besteed aan de administratieve, organisatorische en logistieke ‘hoofdstukken’.

Alzo werd het technisch-juridisch denken van deze universitair gevormde jurist bevrucht en sterk verrijkt en leerde hij gaandeweg elke mogelijke probleemstelling met kennis van zaken op te lossen.

Sedert zijn eedaflegging in het voorjaar van het jaar 1998 heeft hij als kandidaat-gerechtsdeurwaarder – onafgebroken en stabiel – periodiek vervangingswerk en periodiek kantoorwerk verricht. Ter duidelijke informatie: die periodes omvatten meestal een week of vier.

Op die manier kon hij al de aspecten aanleren die het beroep zo boeiend maken en die een titularis dient te kennen. Na zestien jaar samenwerking met het kantoor [...] (later het kantoor [...]) heeft hij op die manier met zekerheid de ruimste beroepsbekwaamheid opgebouwd.

De juridische en deontologische actualiteit blijft hij overigens van nabij volgen en op de colloquia en de studiedagen die door de Nationale Kamer georganiseerd worden, was en is hij immer aandachtig aanwezig.

Zijn kantoorwerk is verzorgd; zijn optreden als plaatsvervanger getuigen van degelijkheid, beroepsernst en kwaliteit. Die jarenlange inspanningen leidden naar het succes en de erkenning die hij vandaag vanuit het corps en de juridische wereld mag ontvangen.

De kandidaat is geboren en getogen in het arrondissement.

Heel zijn leven al maakt hij deel uit van het sociaal weefsel in en om de hoofdstad Brussel. In beide landstalen.

Voor deze kandidaat blijft het ambt van gerechtsdeurwaarder het ambt van de toekomst. Zijn leergierigheid beperkt zich bijgevolg niet alleen tot de juridische materies als hierboven vermeld. Zijn interesse blijft ook gericht op management, boekhouding, personeelsbeleid, informatica..."

Voor het criterium 'vaardigheden':

"Deze kandidaat is in de lange loop der jaren continu gegroeid.

Vandaag heeft hij ruim voldoende maturiteit om het ambt te mogen omarmen. Hij kenmerkt zich als iemand met een sterk karakter en veel inzet en als iemand met veel psychologische kennis. Met gezag maar zonder pretentie kan hij zijn optreden duiden. In vele talen en desnoods met gebaren. De boodschap moet de geadresseerde bereiken. Op een oprechte en eerlijke wijze is hij begaan met het welzijn van elke gedingpartij.

Loyauteit en gedrevenheid versterken de voormelde kwaliteiten.

Zelf in de dikwijls moeilijke omstandigheden getuigt zijn optreden van een goede opvoeding. Zijn analyse is scherp; zijn synthese is duidelijk en evenwichtig geformuleerd.

Heel zijn arbeid is duidelijk gestructureerd. Niets laat hij aan het toeval over.

Wel integendeel, hij hecht veel belang aan een perfecte en geoliede organisatie. Typerend voor deze kandidaat is dat zijn bureautafel strategisch centraal gelegen is binnen het kantoor. Van daaruit kan hij goed de bewegingen van één ieder van de bedienden volgen, en van daaruit kan hij de nodige richtlijnen geven, delegeren en instaan voor hun vragen of problemen.

Met respect, geduld en de nodige autoriteit.

Hij is overigens zeer stipt en open en heeft een goede invloed op zijn werkomgeving. Eerbied en vriendelijkheid primeren in zijn contacten met titularissen en collegae-kandidaten.

Deze kandidaat werkt sedert 1995 in een sterk geïnformatiseerd kantoor en heeft daar de vruchten van geplukt.

Met zijn ambitie, gegroeid vanuit een familiale onderbouw, en zijn overtuigende inzet, heeft deze drieënveertigjarige kandidaat het karakter van een zelfstandige die zal slagen."

Voor het criterium 'bekwaamheid':

“Deze kandidaat is van kindsbeen af opgegroeid in een familiale omgeving met een vader als gerechtsdeurwaarder te Vilvoorde, met als gevolg een grote kennis van het beroep, een jarenlange ervaring en verwantschap met het reilen en zeilen van een gerechtsdeurwaarderskantoor.

Inmiddels werkt hijzelf – samen met zijn vader en zijn zuster (gerechtsdeurwaarder benoemd bij K.B. van 10/08/2001) – al jaren in dat familiale gerechtsdeurwaarderskantoor in combinatie met plaatsvervangingen op andere kantoren. Op juridisch, administratief en boekhoudkundig vlak leidt hij op regelmatige basis het familiaal kantoor.

Hij heeft een goed geheugen, zo ondermeer voor procedures en wetgeving. Er zijn geen betekenissen of procedures die hij niet kent.

Altijd bereid om van dienst te zijn. Zowel ten aanzien van het cliënteel, de medewerkers en evenzo de rechtsonderhorigen. Met rustige bewoordingen legt hij aan deze laatsten graag het doel en het nut van zijn opdracht uit en beantwoordt hij op een beschaafde manier op de mogelijks gestelde vragen.

Met zin voor verantwoordelijkheid, nauwkeurigheid en menselijkheid en ... met de glimlach. Geen taak op kantoor is hem vreemd; bij vervanging op de baan werkt hij nauwgezet.

Ook in de moeilijkste situaties handelt hij correct en neemt hij de juiste beslissingen.

De plaatsvervangingen buiten het familiale kantoor zorg(d)en voor aanvullende ervaringen met een bredere kijk op het ambt tot gevolg. Door die voormelde plaatsvervangingen is de kandidaat gegroeid tot iemand met een grotere veelzijdigheid en dito aanpassingsvermogen. Die zelfde plaatsvervangingen maakten hem vertrouwd met het werk in de hoofdstad, in de rand en op het platteland.

De voormelde opgebouwde bekwaamheden beletten niet dat hij geïnteresseerd is en blijft in de (verdere) evolutie en vervolmaking van het ambt.

Hij straalt nog elke dag dynamiek uit en doet zijn werk met hart en ziel.”

Voor het criterium 'vaardigheden':

“Deze kandidaat heeft zeer goede familiale voorbeelden en een sterke persoonlijkheid.

Die sterke persoonlijkheid staat niet in de weg dat hij eenieder met bescheidenheid benadert.

En die bescheidenheid gaat hand in hand met een eerlijke sociale ingesteldheid. Hij heeft een goede omgang met het personeel; respecteert de opdrachtgevers en is luisterbereid ten aanzien van de debiteuren uit alle windstreken.

Zijn sociale bewogenheid en verankering met het sociaal weefsel blijkt ook uit het feit dat hij lid is van verschillende groeperingen zowel op sociaal, sportief als cultureel vlak.

Hij is assertief; vlot taalvaardig in woord en geschrift, in de beide landstalen. Hij werkt goed georganiseerd en zelfstandig, houdt zich stipt aan de gemaakte afspraken; de rol van bemiddelaar ligt hem nauw aan het hart; hij is gekend als streng of mild naargelang de situatie, maar steeds geëngageerd. Hij maakt een duidelijk onderscheid tussen hoofd- en bijzaak. Dat hij een kantoor op administratief en boekhoudkundig vlak succesvol kan leiden, heeft hij al lang bewezen. Hij heeft een groot organisatievermogen en verdraagt niet dat iets blijft liggen. Hij functioneert even goed in een klein kantoor als in een groter team, met bedienden en medewerkers, en neemt een leidinggevende rol. Hij coacht de bedienden; voor alle vragen kan iedereen steeds bij hem terecht. Zijn besluitvaardigheid is volwassen. Zijn beslissingen zijn ordelijk gemotiveerd en geformuleerd. Hij kent alle moderne technologieën en onderhoudt de contacten met de computerfirma. Hij is vertrouwd met de digitale mogelijkheden op het vlak van de communicatie, de boekhouding, de opslagmogelijkheden van documenten en het dossierbeheer in het algemeen. Niets ontgaat hem. Hij is collegiaal, trouw aan de deontologie, en kent zeer goed de grenzen van ons mandaat. Zijn vader en zuster, beide gerechtsdeurwaarder, getuigen unisono: ‘Hij leeft voor zijn werk’.”

- J. Baelde

Voor het criterium ‘bekwaamheid’:

“Op 01 september 1991 startte deze licentiaat in de rechten zijn stage. Sederdien en met volgehouden enthousiasme heeft hij zich alle facetten van het ambt eigen gemaakt. Gaande van het opstellen van gerechtelijke akten alsmede de verwerking ervan na betekening, het onthaal van opdrachtgevers en schuldenaars, de boekhouding en briefwisseling allerhande, beheer en inzicht in de dossiers. Als harde en punctuele werker kreeg hij veel verzoeken tot plaatsvervanging. Die diverse plaatsvervangingen voor dikwijls lange periodes hielpen hem zijn opgebouwde kennis aanzienlijk te verbreden. Na achttien jaren van quasi opeenvolgende periodes van kantoorwerk en terreinwerk heeft hij alleszins de breedste vakbekwaamheid, maturiteit en volledige verantwoordelijkheidszin verworven die ruimschoots volstaan. De voormelde bekwaamheden combineert hij immer met zijn intellectuele kritische reflex. Het werk dat hij aflevert is te allen tijde nauwkeurig, verzorgd en juridisch onderbouwd. Ook in de moeilijkste situaties maakt hij snel de analyse om tot een gemotiveerd oordeel te komen en er de adequate uitvoering aan te geven. Deze kandidaat woont in het arrondissement en kent de grootstedelijke problematiek van de wereldstad Brussel, met zijn gevarieerde en uiteenlopende geografische, culturele, taalkundige en sociale karakteristieken en gevoeligheden.

In deze context beseft hij ten volle de noodzaak van een gedifferentieerde en individuele aanpak van elk dossier.

In fine mag worden gewezen op de uitmuntende financiële reflex van deze kandidaat. Als geen ander beseft hij dat de opstart van een eigen kantoor zware pecuniaire eisen met zich meebrengt. Proactief heeft hij dan ook de laatste jaren voldoende fondsen opzij gezet om deze opstart materieel moeiteloos te laten verlopen.”

Voor het criterium ‘vaardigheden’:

“Deze kandidaat is niet alleen een zelfstandige pur sang doch evenzo een volleerd teamspeler, die weet dat een ondersteund team veel meer kan bereiken dan een alleenoptredend individu. Met zijn communicatief talent aarzelt hij niet zijn ploeg te coachen, met respect voor de waarde van eenieder.

Zonder pretentie deelt hij zijn kennis met wie het hem vraagt.

Voor hem gaat leiding geven evenwel verder dan wat instructies geven aan medewerkers.

Consequente lezing van boeken over bedrijfskunde, management, de sociologie van de onderneming maakt dat hij de visie heeft om een gerechtsdeurwaarderskantoor op micro-economisch vlak te benaderen naar de organisatie toe en macro-economisch naar de impact toe ten opzichte van de maatschappij.

Voor hem heeft de gerechtsdeurwaarder de uitdrukkelijke taak een zo efficiënt mogelijke rol te spelen teneinde het sociaal en economisch weefsel van de samenleving te vrijwaren en te versterken.

Methodisch en voorbereid gaat hij tewerk; hij is tevens bedachtzaam bij complexe dossiers die hij met de gepaste aandacht behandelt. Daardoor beperkt hij de fouten tot een minimum. En dat wekt het vertrouwen van menig titularis. Die titularissen en de medekandidaten benadert hij met respect en eerlijke vriendschappelijkheid.

Deze kandidaat bezit de nodige vaardigheden teneinde om te gaan met de moderne technologieën doch is niet te beroerd bij te leren en te delegeren als de interventie van specialisten ter zake zich opdringt.

Zijn integriteit geeft aan zijn humane, beredeneerde en gedreven aanpak een extra dimensie.”

- F. Vandenbranden

Voor het criterium ‘bekwaamheid’:

“Deze kandidaat heeft sedert de aanvang van zijn stage in 1994 een ideale opleiding genoten die hem met alle mogelijke facetten van het beroep in contact heeft gebracht. Hij heeft al deze mogelijkheden optimaal benut. Daarna heeft hij tijdens zijn vele vervangingen al deze kennis met onverdeeld succes kunnen toepassen.

Vandaag beheerst hij de lange lijst van juridische, administratieve, financiële en fiscale aspecten van het ambt. Als daar zijn, zeer kort samengevat: het opstellen en betekenen van akten, de communicatie met opdrachtgevers en schuldenaars, de organisatie van beslagen en uitdrijvingen, het dossierbeheer, het verwerken van betalingen, het respecteren van verjaringstermijnen, de correcte uitvoering van procedures met betrekking tot het Rijksregister, Sonoso, CBB, Vlabel, het naleven van de recente BTW-invoering, het doorstorten van derdengelden, enz...

Zijn inzet is fenomenaal en kent geen grenzen. Geef hem maar gerust de moeilijke dossiers. Hij brengt ze wel tot een goed einde. Hij is immers iemand met een juiste, rustige en beredeneerde kijk op de zaken. Tot eenieders tevredenheid.

Elke procedure en elke rechtsfiguur is hem bekend.

Overigens blijft hij steeds alert voor nieuwe wetgeving en nieuwe rechtspraak. Hij is gedisciplineerd in zijn optreden en punctueel in zijn exploten. In elke akte wordt elk punt en elke komma nagezien en worden de cruciale en noodzakelijke vermeldingen extra gecheckt. Zijn processen-verbaal worden altijd afgeleverd met een hoge graad van precisie en met inachtneming van alle voorschriften.

Hij is dan ook een vaste waarde gebleken in het kantoor, en onmisbaar geworden toen gerechtsdeurwaarder [...] omwille van zijn verslechterende medische toestand de leiding van zijn kantoor diende los te laten. Bij deze kandidaat was deze leiding echter in goede handen. Hij heeft het kantoor in die moeilijke periode geleid en begeleid. Hij heeft deze reddende opdracht uitgevoerd met professionalisme en grote verantwoordelijkheidszin.

Hij is geboren, liep school, studeerde, werkt en leeft in het arrondissement Brussel. Hij leeft in symbiose met de bevolking en onderhoudt uitstekende contacten met de overheden, magistraten en andere juridische beroepen.

Hij heeft bewezen dat hij zelfstandig kan werken en daarbij nog een groot kantoor kan leiden ook.”

Voor het criterium ‘vaardigheden’:

“Een groot deel van het jaar is deze kandidaat als plaatsvervanger aan de slag op het terrein. Daarbij heeft hij een heel grote ervaring opgedaan op het vlak van het menselijk contact, het optreden van de gerechtsdeurwaarder in moeilijke situaties, de grenzen van de uitvoerbare titel, de grondwettelijke vrijheden, de bemiddeling tussen schuldeiser en schuldenaar.

Middels dialoog zal hij in elke confrontatie opnieuw naar een werkbare oplossing zoeken.

Deze kandidaat is een harde werker die tijd noch inspanning spaart om aan de wensen van de opdrachtgevers van het kantoor tegemoet te komen. Die inspanningen zijn goed georganiseerd. Hij mocht daarvan noodgedwongen het bewijs leveren. Gedurende de lange maanden van hospitalisatie van wijlen meester [...] heeft hij de plaats van de titularis ingenomen om op efficiënte wijze de activiteiten en de continuïteit van de studie volledig te verzekeren.

Zijn dynamisme en flexibiliteit waren hem ontegensprekelijk dienstbaar in die periode.

Vandaag wordt hij nog altijd betrokken bij de regelmatige interne vergaderingen omtrent de planning, werkverdeling en organisatie op kantoor alsook bij voorstellen om het kantoor te optimaliseren naar interne werking alsook naar de klanten en opdrachtgevers toe.

Met de jaren heeft hij uit zijn vlekkeloos werk op kantoor en zijn kordaat optreden op het terrein een verdiend zelfvertrouwen opgebouwd. Dat vertrouwen straalt hij uit en is een goede ruggesteun voor de juridische en administratieve medewerkers. Graag zorgt hij met klasse en geduld voor de opleiding van de nieuwe bedienden en stagiairs.

Zijn kwaliteit als zelfstandige verbindt hij aan zijn liefde voor het teamwork. Hij is van oordeel dat titularissen en plaatsvervangers gewoon tussen het personeel moeten staan. Voor hem is ieder lid van het team een schakel naar collectief succes.

Het kantoor waar hij werkzaam is, is een voorbeeld op het gebied van inzet van nieuwe technologie. De kandidaat heeft dus alle kansen gehad en benut om met deze technieken vertrouwd te zijn en er de voordelen van in te zien en te gebruiken. Het is dus duidelijk dat hij in een technisch moderne omkadering perfect kan functioneren.

Deze kandidaat leeft voor zijn (toekomstig) ambt, met hart en ziel en volledige overgave.”

- J. Vandavelde

Voor het criterium ‘bekwaamheid’:

“Deze kandidaat genoot een goede opleiding in verschillende toonaangevende kantoren.

Daar ontwikkelde hij zijn goede kennis van de procedureregels en ontvouwde hij zijn verlangen om nauwgezet te ageren naar de geest en de letter van de wet. Voor wat betreft de uitzonderlijke of complexere materies dook en duikt hij zonder aarzelen in de wetgeving en de literatuur om op zoek te gaan naar de juiste oplossing en werkwijze.

Zijn plaatsvervangingen voor diverse titularissen met elk hun specifiek cliënteel en elk hun eigen arbeidsmethode, hebben geleid naar een ruime ervaring, zowel op het kantoor als op het terrein, en een brede kijk op het ambt in het algemeen. In die mate dat hij elke procedure met doortastendheid aankan. Hij is ‘meester’ van de situatie.

Voor deze kandidaat is elke opdracht een nieuwe uitdaging. Die uitdaging brengt hij graag met stiptheid en met zin voor detail tot een goed resultaat. Dat resultaat is precies, ordelijk en proper. Tot grote voldoening van de vervangen gerechtsdeurwaarders en bij uitbreiding van hun opdrachtgevers.

Hij weigert geen enkele opdracht. De ministerieplicht is voor hem geen ijdel begrip.

Zijn blijvende leergierigheid bevestigt hij door zijn verdere vorming. Wetgeving, rechtsleer en rechtspraak blijft hij van nabij volgen.

Speciale aandacht mag zeker gaan naar zijn duidelijk leesbaar handschrift. Dit is wellicht een exponent van zijn streven naar ordelijkheid. De leesbaarheid van de exploten is in zijn opinie een absoluut minimum om een degelijk rechtsverkeer mogelijk te maken.

Deze kandidaat is thuis in Brussel en de rand. Hij heeft altijd in dit arrondissement gewoond, school gelopen, geleefd en gewerkt. Hij is vertrouwd met de streek en kent de gewoonten, gebruiken, leefwereld van mensen van diverse nationaliteiten, alsook de werkwijze met het parket, politie en andere actoren in de juridische wereld.”

Voor het criterium ‘vaardigheden’:

“Deze kandidaat is opgegroeid in een gezin van zelfstandigen waarbij het contact met de klanten van diverse sociale klassen een leerrijke school was en die het hem mogelijk gemaakt heeft door te dringen in de psychologie van de mensen.

Zijn communicatieve vaardigheid is gestoeld op die zelfde context. Hij hecht daarbij veel belang aan een menselijke aanpak. Eerbied voor elkeen. Met die grondgedachte gaat hij elke dag aan de slag. De schuldenaars waarderen zijn luisterbereidheid en constructieve opstelling.

Hij beseft ten volle dat een doelgerichte methodiek de basis is van een goede organisatie. Door zijn werk voor meer dan tien verschillende kantoren, heeft hij een even grote diversiteit aan werkmethoden ontdekt. Ongetwijfeld vermag deze kandidaat hiervan een goede synthese te maken naar zijn eigen (toekomstige) organisatie toe.

Het enthousiasme van deze evenwichtige persoon werkt aanstekelijk. Administratieve medewerkers en stagiairs luisteren graag naar hem. Middels overleg en motivatie stuurt hij hen en verbetert hij hun werk of werkwijze.

Kalmte is zijn handelsmerk.

Plichtsbewustzijn en plichtsgetrouwheid geven glans aan zijn optreden.

Confraters, magistraten, inspecteurs van politie waarderen zijn positieve attitude. Zijn beschaafd taalgebruik in de beide landstalen en verzorgd voorkomen dragen zeker bij tot de respectvolle contacten die hij met de verantwoordelijken van de overige aanverwante diensten onderhoudt.

Hij is computergericht. Zijn kennis daaromtrent deelt hij graag met zijn kantoormedewerkers.

Deze kandidaat zal de wereld niet verbeteren, maar hij tracht hem zeker leefbaar te houden.”

- L. Pauwels

Voor het criterium ‘bekwaamheid’ (vertaling):

De kandidaat heeft het beroep leren kennen door middel van een studentenjob tijdens de vakantie. Hij is vervolgens op 1 oktober 1994 beginnen werken in het kantoor van Meester en is daar nog steeds actief.

Hij heeft zijn stage gedaan en de functies uitgeoefend van klerk, dan 1ste klerk, vervolgens vervanger en aldus steeds meer en meer verantwoordelijkheden op zich genomen wat het dagelijks bestuur van het kantoor betreft.

Hij verbindt een uitstekende kennis van de procedures, de wetgeving en de deontologie – zijn werk heeft nooit het voorwerp uitgemaakt van negatieve opmerkingen – met dagdagelijkse ervaring op het terrein in het gerechtelijk arrondissement Brussel dat hij al sinds 15 jaren doorkruist. Zijn kennis van de twee talen van het arrondissement behoeft geen enkele opmerking.

Zijn interesse voor het gerechtelijk recht en zijn kennis van de procedures hebben het hem mogelijk gemaakt om lessen in het gerechtelijk recht te geven in de school van sociale promotie in Edingen, de stad waar hij woont, en dit vanaf september 1996 tot juni 1999.

Hij is aanwezig bij alle informatieve sessies en congressen en zorgt ervoor dat hij op de hoogte blijft van de juridische ontwikkelingen die relevant zijn voor het beroep van gerechtsdeurwaarder.

Zijn professioneel parcours in hetzelfde kantoor in Brussel sinds 18 jaar getuigt van een grote stabiliteit en regelmaat.

Beschikbaar op alle uren van de dag en de nacht, weekend inbegrepen, stipt, doet hij blijken van een grote toewijding en een grote betrokkenheid bij het kantoor waar hij werkt.

Hij zorgt ervoor dat de kwaliteit van het verrichte werk is gegarandeerd, zowel op het juridisch als op het menselijk vlak. Hij luistert met geduld naar de schuldenaars, is vlot in de omgang, heeft capaciteiten als bemiddelaar, weet de beslissingen te nemen die zich opdringen na kennisname van het dossier, van de instructies van de cliënt en van de situatie op het terrein. Meerdere advocaten van de Brusselse balie hebben reeds met veel verve getuigd van de kwaliteit van zijn werk, dat zeer verzorgd is en uitgevoerd wordt na verregaand onderzoek.

Hij is niet alleen betrokken op alle niveaus van het effectieve beheer van het kantoor, maar eveneens medeverantwoordelijk: hij heeft de mutatie op het vlak van informatica van het kantoor beheerd, evenals de BTW-overgang, ziet toe op de boekhouding en verzekert de leiding van het kantoor indien geen titularis aanwezig is.

Voor het criterium 'vaardigheden' (vertaling):

De kandidaat doet blijken van perfecte sociale vaardigheden. Actief lid van Chiro Edingen, eerst als animator en vervolgens als secretaris en juridisch raadgever van de vzw die eigenaar is van de gebouwen waar de jeugdbeweging haar vertrekken heeft.

Hij is van nature uit sociaal en opgewekt, heeft goede contacten met de gerechtsdeurwaarders, wordt geapprecieerd door zijn collega's op het werk en door zijn confraters (hij is werkend raadgever van de Nationale Vereniging van Kandidaat-Gerechtsdeurwaarders) waarbij hij doet blijken van een discretie en een terughoudendheid die passend zijn bij zijn functie. Hij doet blijken van een zeer grote maturiteit en van een groot gevoel voor verantwoordelijkheid, past zich aan de door het beroep noodzakelijke veranderingen zonder moeite aan en weet directe en efficiënte beslissingen te nemen. Hij slaagt erin om de

beslissingen van justitie op een menselijke manier uit te voeren en tegelijkertijd rekening te houden met de belangen en rechten van alle betrokken partijen. Hij is gemotiveerd, ijverig en bewust. Hij weet zijn werktijd te organiseren en de noodzakelijke middelen voor de uitoefening van zijn beroep te mobiliseren zodat hij nooit voor verrassingen komt te staan en hij weet ook perfect het personeel te begeleiden, dat hij als medewerkers kwalificeert. Hij antwoordt zelf op binnenkomende brieven en hij stelt de processen-verbaal en ingewikkelde akten zowel in het Frans als in het Nederlands op. Hij leidt het kantoor indien geen titularis aanwezig is. Hij beheerst de moderne technologieën zonder moeilijkheden. Het hele computerpark van het kantoor werd vervangen onder zijn leiding en hij beheert alle informatica van het kantoor met gemak. Hij heeft eveneens de BTW-overgang in goede banen geleid.

- P. Gielen

Voor het criterium 'bekwaamheid' (vertaling) :

De kandidaat toonde al van voor zijn studies interesse voor het ambt en heeft zich vervolgens in de loop van zijn carrière ten volle ingezet voor alle aspecten van het ambt.

Hij is in staat om binnen het kantoor de dossiers op een ernstige en intelligente wijze te behandelen en te beheren, tot grote voldoening van het kantoor. Deze bekwaamheid wordt eveneens geprezen door de cliënten van het kantoor. In het geval van afwezigheid, hebben de titularissen vertrouwen in hem om het dagelijkse bestuur van het kantoor waar te nemen. Hij beschikt over een niet te ontkennen terreinervaring, niet enkel in het gerechtelijk arrondissement Brussel, maar ook in het arrondissement Verviers. Hij beschikt zowel over een taalattest Nederlands als Duits.

Hij treedt op een psychologisch doordachte, geduldige en standvastige wijze in contact met de schuldenaars opdat een oplossing voor de gestelde problemen kan worden gevonden en opdat de dossiers een goede afloop kennen. Deze kandidaat heeft een zeer grondige kennis van de wetgeving en het Belgisch en internationaal gerechtelijk recht zoals de vele opleidingen getuigen waaraan hij heeft deelgenomen, net zoals de talrijke en regelmatige publicaties voor juridische tijdschriften en erkende uitgevers, en de diverse opleidingen die hij zelf geeft. Deze investering getuigt van een echte passie voor het gerechtelijk recht en de theoretische aspecten van het beroep van gerechtsdeurwaarder. Zijn activiteit is daadwerkelijk een bijdrage aan het beroep, waaraan hij zelf zijn steentje bijdraagt.

Deze kandidaat weet hoe hij dossiers in alle onafhankelijkheid moet voorbereiden in een uitstekende geestestoestand, zijnde open en constructief. De kantoren waarin hij werkt en heeft gewerkt geven blijk van een grote voldoening wat de manier betreft waarop hij werkt en heeft gewerkt geven blijk van een grote voldoening wat de manier betreft waarop zijn werk geleverd wordt en wat betreft de kwaliteit van zijn prestaties.

Hij neemt de beslissingen die zich opdringen in het licht van de problemen die zich op het terrein stellen en neemt zijn verantwoordelijkheid in de dossiers door het beroep van gerechtsdeurwaarder uit te oefenen in het belang van alle betrokken partijen, schuldenaars en schuldeisers.

Voor het criterium 'vaardigheden' (vertaling):

De kandidaat doet blijken van grote sociale vaardigheden. Hij benadert de schuldenaars op de juiste manier en is steeds op zoek naar een minnelijke oplossing. Hij richt zich tot eenieder met respect en enthousiasme en wordt geapprecieerd en erkend zowel in de kantoren waar hij gewerkt heeft als daarbuiten. Hij onderhoudt goede relaties met andere kandidaten die hem loven voor zijn inspanningen zowel ten voordele van het beroep als ten voordele van de situatie voor het geheel der kandidaten.

Hij heeft immers deelgenomen aan de oprichting van de Nationale Vereniging van Kandidaat-Gerechtsdeurwaarders, is daarvan de secretaris geweest en werd vervolgens door de leden verkozen tot de voorzitter van de Nationale Vereniging van Kandidaat-Gerechtsdeurwaarders. Deze functie heeft hij uitgeoefend van februari 2010 tot maart 2012 en hierin heeft hij veel van zijn tijd geïnvesteerd. Zijn bijdragen worden geapprecieerd door de gerechtsdeurwaarders en hun organen zowel op nationaal als op internationaal vlak, door de wetenschappelijke en academische wereld en door de advocaten. Zijn talrijke paraprofessionele activiteiten zijn slechts beheersbaar door middel van een goede organisatie en een grote efficiëntie. Hij weet rekening te houden met de talrijke toevalligheden waarmee hij geconfronteerd wordt.

Hij vormt geregeld de nieuwe personeelsleden van het kantoor, weet beslissingen te nemen en tegelijkertijd te blijven luisteren. Hij is terzelfdertijd goed geïntegreerd in de teams waarin hij werkt.

Hij volgt goed de evolutie van de moderne technologieën, en is vertrouwd met het beheersprogramma van het kantoor en met de ter beschikking staande apparaten, is aanwezig bij bezoeken aan de informaticus zodat hij op de hoogte blijft van de nieuwe mogelijkheden die regelmatig geleverd worden door de technologische evolutie.

De kandidaat is eveneens webmaster geweest van de site van de Nationale Vereniging van de Kandidaat-Gerechtsdeurwaarders van februari 2010 tot maart 2012.

4.7. De FOD Justitie gaat overeenkomstig omzendbrief nr. 196 vervolgens over tot het opstellen van een rangschikking van de kandidaten. Zowel verzoeker als de tussenkomende partijen krijgen voor het onderdeel 'anciënniteit/beroepservaring' een score van 35/35. Samen met de punten die hen door de raad van de arrondissementskamer werden toegekend geeft dit een eindresultaat van 64/70 voor verzoeker en 67/70 voor J. Vandeveld, 68/70 voor

J. Baelde, P. Gielen en F. Vandenbranden, 69/70 voor M. De Mûelenaere en 70/70 voor C. Maginelle, L. Pauwels en S. Tanghe.

4.8. Bij afzonderlijke koninklijke besluiten van 17 juni 2013 worden de tussenkomende partijen benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel.

Uit het benoemingsbesluit blijkt dat alle kandidaten met een score van 68, 69 of 70 werden benoemd en voorts J. Vandeveldde als enige uit de groep van drie kandidaten met 67 punten.

4.9. Bij ministeriële besluiten van 11 juli 2013 wordt bepaald waar het kantoor van elke tussenkomende partij wordt gevestigd.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Voorwerp en samenhang

Exceptie

5. De verwerende partij en de tweede, derde, vierde, vijfde en zesde tussenkomende partijen werpen op dat verzoeker niet op ontvankelijke wijze met éénzelfde verzoekschrift acht afzonderlijke koninklijke besluiten mag bestrijden. Volgens deze partijen ontbreekt daartoe de vereiste samenhang. De kandidaten werden benoemd na een afzonderlijke procedure en met telkens afzonderlijke koninklijke besluiten. Het beroep is dan ook enkel ontvankelijk ten aanzien van het belangrijkste of, bij gelijk belang, het eerste in het verzoekschrift vermelde koninklijk besluit.

Beoordeling

6. Uit het feitenrelaas blijkt dat de procedures die geleid hebben tot de bestreden benoemingen gelijktijdig zijn verlopen en dit zowel wat betreft de vacantverklaring, het onderzoek van de kandidaturen en van de eventuele bezwaarschriften door de raad van de arrondissementskamer die elke kandidaat slechts éénmaal heeft gehoord en erover heeft geadviseerd voor al de acht vacante plaatsen, als wat betreft de adviezen van de procureur des Konings en de procureur-generaal en ten slotte de voordrachten aan de hand van één enkele rangschikking van al de kandidaten en de benoemingsbesluiten. Het gaat derhalve niet om los van elkaar staande procedures, doch om procedures die elkaar in sterke mate hebben beïnvloed, ook voor de uiteindelijke keuze van de benoemden. Er bestaat bijgevolg een voldoende samenhang tussen alle door verzoeker bestreden koninklijke besluiten. Mede ook gelet op de gelijklopende middelen die tegen de benoemingen worden aangevoerd en waarvan minstens sommige strekken tot het heropstarten van de volledige procedure, staat het aanvechten ervan met één verzoekschrift een vlotte processuele afhandeling niet in de weg.

7. De exceptie wordt verworpen.

B. Belang

Exceptie

8. De tweede, derde, vierde, vijfde en zesde tussenkomende partijen werpen op dat verzoekers belang niet zeker is. Zij merken op dat verzoeker pas als twintigste kandidaat op in totaal 43 kandidaten gerangschikt is en dat hij slechts 64 punten heeft behaald terwijl, luidens de bestreden beslissing, minstens 67 punten vereist zijn om voor een benoeming in aanmerking te komen. Zij menen dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat na een vernietiging van het bestreden besluit verzoekers score dermate zal worden aangepast dat hij toch zal worden benoemd. Minstens, zo stellen zij, laat verzoeker na om dit aannemelijk te maken door

concreet aan te tonen dat de benoemende overheid zich dermate zou hebben vergist dat aan verzoeker minstens evenveel punten hadden moeten worden toegekend als aan de tussenkomen de partijen en door concrete elementen aan te voeren waaruit zou blijken dat de scores in die mate zouden worden aangepast dat hij alsnog bij de eerste acht kandidaten geklasseerd zou kunnen worden. Om dezelfde reden menen deze tussenkomen de partijen dat verzoekers belang niet rechtstreeks is, nu hij niet aantoont dat hij na een nietigverklaring van het bestreden besluit wel zou worden benoemd.

Beoordeling

9. Een vernietiging van de benoeming van de tussenkomen de partijen impliceert dat het bestuur, in het kader van het rechtsherstel na een vernietigingsarrest, het onderzoek van de kandidaatstellingen zal moeten overdoen. Dit levert verzoeker in principe de kans op om alsnog gunstig te worden gerangschikt en voor een benoeming in aanmerking te komen.

Verzoeker beschikt in beginsel dan ook over het rechtens vereiste belang bij het beroep.

In de middelen die hierna onderzocht worden, neemt verzoeker de totstandkoming van de rangschikking van de kandidaten door de raad van de arrondissementskamer op de korrel. Indien zijn grieven zouden slagen, valt geenszins uit te sluiten dat een nieuwe beoordeling tot gevolg heeft dat hij zijn achterstand op de gunstig geplaatste kandidaten kan inhalen; de bewering van de tussenkomen de partijen dat dit volkomen onwaarschijnlijk is, wordt niet gestaafd en nodigt de Raad van State bijgevolg uit te doen wat hij niet vermag, namelijk zijn oordeel over de aanspraken van de kandidaten in de plaats te stellen van die van het bestuur.

10. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

11. Het eerste middel is genomen uit de schending van artikel 512, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek (hierna: Ger.W.), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de formelemotiveringswet) en van het materiëlemotiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het hoorrecht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker is van oordeel dat het in artikel 512, § 3, Ger.W. vermelde recht om zijn standpunt aangaande het advies van de raad van de arrondissementskamer te doen kennen – dat blijkens de parlementaire voorbereiding van artikel 3 van de wet van 6 april 1992 ‘tot wijziging van het gerechtelijk wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders’, waarmee artikel 512, § 3, Ger.W. in de toentertijd van toepassing zijnde lezing werd ingevoegd “om de rechten van verdediging van de kandidaat-gerechtsdeurwaarder te organiseren” – slechts deugdelijk kan worden uitgeoefend indien hij de beoordeling en quoterings in zijn advies vooraf kan vergelijken met de beoordelingen en quoterings van de andere kandidaten. Daartoe is vereist dat hij in kennis wordt gesteld van de adviezen van de raad van de arrondissementskamer over de andere kandidaten.

Verzoeker verwijst in dat verband ook naar het hoorrecht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat, zo stelt hij, impliceert dat het aan de betrokkene toevalt om te oordelen of en op welke wijze hij zijn hoorrecht wil uitoefenen en welke stukken hij daarbij wil betrekken, weliswaar binnen de grenzen van het recht. Dat hij *in casu* inzage moet krijgen van de adviezen over de andere kandidaten, verantwoordt hij met verwijzing naar de tweeledige

beoordelingsprocedure en de rol van het advies van de raad van de arrondissementskamer in de benoemingsprocedure. Het eerste deel van de beoordeling betreft een rangschikking op grond van anciënniteit en beroepservaring waarbij punten worden toegekend op een mathematisch vastgestelde wijze, hetgeen weinig aanleiding geeft tot discussie. Het tweede deel – de beoordeling door de raad van de arrondissementskamer – betreft daarentegen een beoordeling van feitelijke elementen die nadien in een relatieve cijferscore wordt vertaald, hetgeen, aldus verzoeker, al gemakkelijker aanleiding kan geven tot opmerkingen. Verzoeker merkt op dat dit advies doorslaggevend is geweest, aangezien alle acht benoemde kandidaten net als verzoeker 35 punten voor anciënniteit en ervaring hebben behaald. Bovendien voelden noch de minister van Justitie, noch de Koning, zich geroepen om het advies van de raad van de arrondissementskamer te controleren, maar hebben zij zich hierbij zonder meer aangesloten.

De uitoefening van het hoorrecht heeft finaal als oogmerk om het bestuur toe te laten met kennis van zaken, en dus op een zorgvuldige wijze, een beslissing te nemen, waarbij geldt dat in geval van een benoeming naar keuze waarvan het procedureel kader niet in de wet noch in een koninklijk besluit is bepaald, maar enkel in een omzendbrief op de benoemende overheid een verzwaarde motiveringsplicht rust, welke inhoudt dat de benoemende overheid in de bestreden beslissingen uitdrukkelijk en afdoende dient te vermelden welke grieven de kandidaten hebben laten horen en om welke redenen deze grieven al dan niet in aanmerking zijn genomen.

Aangezien de procedurele regels niet uitdrukkelijk voorzien in een verplichting voor het bestuur of de adviesverlenende instantie om op eigen initiatief alle adviezen aan de kandidaten mee te delen in het kader van de uitoefening van het hoorrecht, mag de kandidaat zelf het initiatief nemen door met toepassing van artikel 32 van de Grondwet om de openbaarheid van de adviezen te verzoeken, zo argumenteert verzoeker. Op die vraag tot openbaarmaking werd

echter om diverse redenen niet ingegaan, noch door de raad van de arrondissementskamer, noch door de administratie of de minister.

Ook voert verzoeker aan dat de bestreden benoeming is gebeurd met schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Volgens verzoeker kan de benoemende overheid onzorgvuldigheid worden verweten indien zij geen rekening heeft gehouden met een klacht die zij kende of moest kennen. De raad dient een schriftelijke neerslag van het horen van de kandidaat op te stellen waaruit blijkt welke standpunten de kandidaat naar voor heeft gebracht. In het 'globaal advies' moet over deze argumentatie een standpunt worden ingenomen.

Te dezen, zo stelt verzoeker, is hij niet in de mogelijkheid gesteld kennis te nemen van de adviezen betreffende de overige kandidaten met het oog op het mondeling onderhoud op 26 november 2012. Voorts kon worden vastgesteld dat er tijdens die bijkomende hoorzitting geen akte van zijn standpunten werd genomen. Er werd geen proces-verbaal van het onderhoud opgesteld. Het is dan ook niet duidelijk of bij de bestreden benoeming rekening werd gehouden met zijn bezwaren. Uit niets blijkt dat de Koning van zijn bewaren op de hoogte is gesteld. Een weerlegging van zijn bezwaren door de raad van de arrondissementskamer ontbreekt eveneens. Dit getuigt, aldus verzoeker, van een onzorgvuldige voorbereiding en onderzoek van het dossier. Bovendien heeft de minister van Justitie nagelaten om het nodige te doen om alsnog een nuttige uitoefening van het hoorrecht mogelijk te maken.

Verzoeker voert ook nog de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet. De formelemotiveringsplicht impliceert, zo agumenteert hij, dat uit de bestreden akte moet blijken welke kandidaten hun hoorrecht voor de raad van de arrondissementskamer hebben uitgeoefend en op welke wijze de standpunten van de kandidaten al dan niet in aanmerking werden genomen. Zo aangenomen moet worden dat dit niet voor elke kandidaat omstandig in het benoemingsbesluit kan worden uiteengezet, moet in het besluit minstens worden verwezen naar een stuk waaruit dit blijkt. Bij een benoeming naar keuze

die niet steunt op een vergelijkend examen, weegt de motiveringsplicht immers zwaarder door.

Volgens verzoeker blijkt te dezen uit de bestreden beslissing geenszins dat met zijn bezwaren rekening werd gehouden. Zijn argumenten werden niet behandeld, laat staan dat ze werden weerlegd.

Ten slotte wijst verzoeker er nog op dat het bestuur bij het uitoefenen van een discretionaire bevoegdheid het redelijkheidsbeginsel in acht moet nemen.

12. In de memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker het middel. Hij beklemtoont nog dat zijn quoteringscijfer hoger zou zijn geweest indien hij zijn hoorrecht had kunnen uitoefenen. Hij vraagt zich af op grond waarvan de verwerende partij oordeelt dat dit louter speculatie is, en hij wijst erop dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord herhaaldelijk toegeeft niet goed geplaatst te zijn om de titels en verdiensten van de kandidaten te vergelijken. Volgens hem is een dergelijke stelling een voorafname in de besluitvorming zonder dat blijkt dat het bestuur een zorgvuldig onderzoek aan de opmerkingen van verzoeker heeft besteed.

13. In zijn laatste memorie stelt verzoeker nog, met verwijzing naar 's Raads arrest nr. 161.038 van 6 juli 2006, dat de weigering van het verzoek tot openbaarheid in het kader van het uitoefenen van het bezwaarrecht aanleiding moet geven tot een vernietiging van de bestreden beslissing, zonder dat een afzonderlijke procedure bij de Raad van State met betrekking tot de openbaarheid van bestuur moet worden ingesteld.

Beoordeling

14.1. Het bestreden benoemingsbesluit is het resultaat van een benoemingsprocedure. In principe vindt de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur geen toepassing in een dergelijke procedure.

14.2. Het middel, dat van het tegendeel uitgaat, faalt in zoverre naar recht.

15.1. Indien verzoeker in de voorliggende procedure niettemin de gelegenheid moest krijgen, en heeft gekregen, om vooraf zijn standpunt ter kennis te brengen, dan is dit uitsluitend omdat de wetgever met een normatieve verplichting in een bijzonder voorschrift daartoe heeft voorzien.

Meer bepaald overeenkomstig artikel 512, § 3, Ger.W. wordt de kandidaat in kennis gesteld van de adviezen en beschikt hij “over een termijn van 10 dagen om zijn opmerkingen aan de om advies gevraagde instanties voor te leggen en te vragen gehoord te worden, in voorkomend geval bijgestaan door een raadsman van zijn keuze”.

Uit voormelde bepaling vloeit enkel voort dat de kandidaat in kennis wordt gesteld van de adviezen die worden uitgebracht door de procureur-generaal, de procureur des Konings en de raad van de arrondissementskamer over de verdiensten en bekwaamheid van de kandidaat in kwestie. Deze bepaling biedt hem de kans om na te gaan of de beoordeling over zijn persoon op een volgens hem juiste wijze is tot stand gekomen. Ze schrijft niet voor dat de kandidaat daarnaast ook nog in kennis zou moeten worden gesteld van de adviezen over zijn medekandidaten.

Ook het recht om zijn opmerkingen voor te leggen en in verband daarmee te vragen te worden gehoord, ziet enkel op die adviezen die over de kandidaat zelf zijn uitgebracht. De wetgever is niet zo ver gegaan om de

kandidaten het recht te verlenen, gehoord te worden over de (voorlopig) voorgestelde rangschikking en de adviezen over de andere kandidaten die daaraan mee ten grondslag liggen. Verzoeker verwijst naar de parlementaire totstandkoming van deze bepaling, maar deze leidt niet tot een ander besluit. Het bedoelde amendement strekte ertoe “de kandidaat-gerechtsdeurwaarders in kennis te stellen van de verschillende adviezen die de bevoegde overheidsinstanties over hun verdiensten en bekwaamheden hebben uitgebracht”, aldus de verantwoording die verzoeker zelf aanhaalt in het inleidend verzoekschrift (*Parl.St.* Kamer 1990-91, nr. 1564/2, 3) ten einde de kandidaat toe te laten zijn opmerkingen te formuleren en te vragen om te worden gehoord over die over hem uitgebrachte adviezen. Op geen enkele wijze geeft de parlementaire voorbereiding waar verzoeker naar verwijst er blijk van dat de betrokkene in kennis gesteld zou moeten worden van alle adviezen over elk van de kandidaten, laat staan dat hij de gelegenheid zou moeten krijgen erover te worden gehoord.

Uit artikel 512, § 3, Ger.W. put verzoeker dan ook geen aanspraken om reeds in de loop van benoemingsprocedure en inzonderheid met het oog op zijn horen door de raad van de arrondissementskamer kennis te nemen van de adviezen over de andere kandidaten.

Zoals de Raad ten slotte reeds heeft gewezen in zijn arrest nr. 233.567 van 21 januari 2016, verplicht de in artikel 512, § 3, eerste lid, Ger.W. geboden mogelijkheid voor de kandidaat om zijn opmerkingen aan de adviserende instantie voor te leggen en door deze instantie gehoord te worden, deze instantie niet om in het definitieve advies op elk van de opmerkingen of bezwaren te antwoorden als ware dit ‘horen’ een vorm van georganiseerd beroep. Dit horen – aan de hand van geschreven opmerkingen en in persoon – stelt de kandidaat wél in staat om de raad van de arrondissementskamer te overtuigen diens op de stukken gesteunde waardering van zijn kandidaatstelling, zoals die blijkt uit het ingediende dossier, bij te stellen of preciezer te formuleren door die stukken nader toe te lichten en te duiden.

15.2. Verzoeker verwijst ook vergeefs naar 's Raads arrest nr. 161.038 van 6 juli 2006. Anders dan de zo-even geschetste draagwijdte van artikel 512, § 3, Ger.W., heeft die zaak betrekking op een rechtspositieregeling die wél aan de kandidaten het recht verleent om een bezwaar in te stellen tegen het voorstel tot bevordering van de directieraad en in dat kader te worden gehoord.

Die rechtspraak met betrekking tot de openbaarheid van alle documenten die de voordracht hebben voorbereid kan bijgevolg niet worden ingepast in het uitoefenen van het hoorrecht zoals bepaald in artikel 512, § 3, Ger.W. Verzoeker beweert dan weer niet, dat hem inzage van bepaalde documenten zou zijn onthouden met betrekking tot het over hem verleende advies.

Het antwoord op de vraag of verzoeker op grond van de openbaarheid van bestuur later inzage mag krijgen in de bedoelde adviezen heeft geen belang voor de beoordeling van dit middel. Het kan verzoeker immers niet helpen om zijn ambitie te realiseren, namelijk zijn inzichten over de vergelijking van de kandidaten in een debat voor de raad van de arrondissementskamer brengen. Ten overvloede nog zij vastgesteld dat uit de toelichting van het tweede middel blijkt dat verzoeker ten tijde van het instellen van zijn annulatieberoep alleszins in bezit was van de adviezen die betrekking hebben op de tussenkommende partijen en dat verzoeker aldus voor de rechter in staat is om de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissingen te betwisten op grond van argumenten geput uit die documenten waarvan om openbaarheid werd verzocht.

15.3. In zoverre is het middel ongegrond.

16.1. Evenmin heeft verzoeker dan belang erbij op te merken dat zijn bezwaren over de onmogelijkheid om inzage te krijgen in de andere adviezen die hij dienaangaande heeft meegedeeld tijdens zijn onderhoud op 26 november 2012 niet zijn opgenomen in een formele notulering door de raad van de arrondissementskamer en door deze niet zijn beantwoord.

16.2. Verzoeker verduidelijkt in het kader van het eerste middel ten slotte geenszins op welke wijze hij het redelijkheidsbeginsel geschonden acht.

16.3. In die mate is het middel onontvankelijk.

17. Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

18.1. Een tweede middel is ontleend aan de schending “van de artikelen 10, 11 en 33 van de [...] Grondwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek, alsmede van de in die bepalingen neergelegde of daarbij aansluitende beginselen van gelijkheid, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur”:

“Doordat, de bestreden beslissingen op een doorslaggevende wijze steunen op de quoterings- en de rangschikking van de kandidaten, zoals opgesteld door de raad van de arrondissementskamer en de adviezen van de procureur des Konings en de procureur-generaal.

Terwijl, het gelijkheidsbeginsel de Koning verplicht om, bij een benoeming naar keuze, de titels en verdiensten van de kandidaten op een zorgvuldige wijze af te wegen tegenover elkaar zodat de kandidaten met de beste titels en verdiensten worden benoemd, zoals formeel en materieel moet worden gemotiveerd in zijn beslissing.

Terwijl, een eindbeslissing zijn materiële [motivering] op een wettige wijze kan vinden in een voorafgaand advies met een quoterings-, doch slechts in de mate dat dit voorafgaand advies zelf op een afdoende, concrete en juiste wijze de eraan verbonden quoterings- verantwoordt.

Terwijl, bij de toelichting van het middel uitgebreid en concreet wordt toegelicht waarom de globale advisering, en derhalve ook de quoterings-, van de benoemde kandidaten steunen op onjuiste en onvolledige gegevens en derhalve geen grond kunnen vormen voor een afdoende motivering van de bestreden akten.”

18.2. Ter aanvulling van het aangehaalde middel stelt verzoeker vast, in wat als een *eerste middelonderdeel* kan worden opgevat, dat de minister van Justitie stelt dat zij het onderzoek van de dossiers niet overdoet en niet wil overdoen. Deze handelwijze staat volgens verzoeker op gespannen voet met artikel 512, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek. Deze bepaling geeft aan dat de minister de dossiers zelf aan een zorgvuldig onderzoek dient te onderwerpen en dit dus niet zonder meer terzijde mag schuiven om blindelings te steunen op de globale adviezen van de raad van de arrondissementskamer.

In wat vervolgens een *tweede middelonderdeel* kan zijn, stelt verzoeker dat de minister en de Koning zich aansluiten bij de motivering van de adviezen van de raad van de arrondissementskamer zodat de draagkracht van de motivering van de bestreden besluiten ook dient te worden onderzocht in het licht van de motivering van die adviezen.

In wat de Raad opvat als een *derde middelonderdeel* heeft verzoeker kritiek erop dat de Koning en de minister het belang van de adviezen van de procureur-generaal en van de procureur des Konings relativeren, hoewel de wetgever in artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek alle adviesverlenende instanties op gelijke hoogte plaatst.

18.3. Vervolgens geeft verzoeker de volgende uitvoerige toelichting bij het tweede middelonderdeel, om aan te tonen dat de door de raad van de arrondissementskamer gegeven quoterings op onjuiste of onvolledige gegevens steunen en derhalve gebrekkig zijn (voetnoten weggelaten):

“[...] De raad van de arrondissementskamer quoteert de bekwaamheid van verzoekende partij op 21 punten en deze quoterings steunt op de volgende motieven:

[1] Plichtsbewust en met volle overgave en flexibiliteit vervult deze kandidaat zijn vele opdrachten.

Ochtendlijke noch laatavondlijke betekenings, vaststellingen buiten de kantooruren, vrijwillige openbare verkopen op zaterdag en permanenties op zon- en feestdagen schrikken hem niet af. Op elke plaats in het arrondissement en op elk uur van de dag is hij inzetbaar.

Over kandidaat Van De Velde wordt gesteld dat hij geen enkele opdracht weigert. Dit spreekt echter voor zich. Op dit punt worden de bekwaamheden van verzoekende partij duidelijk véél hoger ingeschat, zodat kandidaat Van De Velde ten onrechte hoger wordt gequoteerd dan verzoekende partij.

Over de inzet van kandidaat Baelde rept de raad geen woord. In werkelijkheid is de inzet van de heer Baelde ook eerder beperkt te noemen. Zoals verder nog wordt toegelicht, voldoet deze kandidaat reeds sinds 1994 aan de benoemingsvoorwaarden maar is niet geweten wat hij heeft gedaan tot 2001. Vervolgens heeft hij een achttal jaar parttime gewerkt in een gerechtsdeurwaarderskantoor. Dit is een duidelijk negatief punt dat de raad verzwijgt. Het is dan ook volstrekt onduidelijk waarop de raad steunt, wanneer hij wijst op het ‘volgehouden enthousiasme’ van kandidaat Baelde. Hetzelfde geldt voor de kwalificering van kandidaat Baelde als een ‘harde werker’. Deze kwalificaties steunen op niets en zijn onjuist. Zodoende wordt niet verantwoord dat kandidaat Baelde een hogere quotering krijgt dan verzoekende partij.

De inzet van kandidaat Maginelle blijft onbesproken. In werkelijkheid is kandidaat Maginelle immers voornamelijk actief op kantoor, maar veel minder op het terrein. De inzetbaarheid van deze kandidaat is dan ook eerder beperkt, een gegeven waarmee de raad ten onrechte geen rekening heeft gehouden. In ieder geval is niets geweten over de (beperkte) inzet van deze kandidaat zodat een maximale score van 25 kennelijk onredelijk is.

De inzet van kandidaat Tanghe blijft onbesproken. In werkelijkheid is zijn inzet, zeker wat betreft het terreinwerk, eerder beperkt te noemen. Het is dan ook kennelijk onredelijk dat deze kandidaat een score van 25 wordt toebedeeld.

De inzet van kandidaat De Mûelenaere en kandidaat Gielen (die druk bezet is door allerlei para-professionele activiteiten) is beperkt. Ten onrechte verliest de raad dit element uit het oog en laat het dit onbesproken. Indien dit punt wel zou zijn behandeld, zou de score van de betrokken kandidaat immers lager liggen.

[2] Van bij zijn optreden op het terrein in het jaar 2000 had hij een goede juridische basis. Op die basis heeft hij gaandeweg verder gebouwd. Zijn plaatsvervangingen voor verscheidene titularissen, dikwijls met hun eigen specialiteit met betrekking tot uitzonderlijke en minder courante procedures, hebben geleid tot een brede kijk op het gerechtelijk recht.

Kandidaat Van De Velde heeft een ‘goede kennis’ van de procedureregels ontwikkeld, en dus moeten ontwikkelen, omdat hij deze bij aanvang, in tegenstelling tot verzoekende partij, onvoldoende had. Voor uitzonderlijke procedures moet hij blijkbaar opzoeken doen, in tegenstelling tot wat geldt voor verzoekende partij. Uitzonderlijke procedures kan verzoekende partij aanpakken op grond van zijn brede kijk op het gerechtelijk recht. Het is derhalve onverklaarbaar – en daarom onwettig – waarom kandidaat Van De Velde een betere quotering krijgt dan verzoekende partij.

Over kandidaat Baelde stelt de raad enkel dat hij juridisch onderbouwd werk aflevert, wat een evidentie is. Blijkbaar beschikt deze kandidaat niet over de vereiste kennis om complexere dossiers af te handelen, en is hij evenmin geïnteresseerd om zijn juridische kennis bij te spijkeren. Op dit punt scoort verzoekende partij duidelijk beter, zodat de gegeven lagere quotering geen draagkracht heeft.

Kandidaat Pauwels heeft zijn secundair diploma in 1994 op 22 jarige leeftijd behaald. Hij heeft zijn juridische kennis derhalve tijdens zijn stage moeten leren. Er wordt weliswaar gesteld dat kandidaat Pauwels een interesse heeft voor het gerechtelijk recht, maar het is onduidelijk hoe hij uitzonderlijke procedures afhandelt. Het is dan ook kennelijk onredelijk dat deze kandidaat een maximale score krijgt, terwijl aan verzoekende partij een lagere quotering wordt toegekend.

Verder heeft kandidaat Pauwels nooit op een ander kantoor dan het gerechtsdeurwaarderskantoor van zijn oom gewerkt. Zodoende zijn zijn ervaring en kennis noodzakelijkerwijze beperkt tot de activiteitenradius van dat éne gerechtsdeurwaarderskantoor. Ook daarom is de toekenning van de maximale score van 25 kennelijk onredelijk te noemen.

Ook kandidaat Tanghe is zijn integrale carrière verbonden geweest aan hetzelfde gerechtsdeurwaarderskantoor. Zijn ervaring en kennis zijn noodzakelijkerwijze beperkt tot de activiteitenradius van dat éne gerechtsdeurwaarderskantoor. Daarom is de toekenning van de maximale score van 25 ook kennelijk onredelijk te noemen. Het gegeven dat de raad dit kantoor omschrijft als één van de beste kantoren van het arrondissement Brussel doet niets van die vaststelling af, te meer daar volgens een hardnekkig gerucht blijkt dat deze omschrijving komt van de hand van de titularis van het betrokken kantoor. Minstens wordt niet afdoende gemotiveerd waarom verzoekende partij een lagere quotering krijgt, maar kandidaat Tanghe het maximum.

Kandidaat De Muêlenaere is in wezen ook verbonden geweest aan één enkel kantoor. Hij heeft weliswaar bepaalde ervaring opgedaan in andere kantoren, maar deze ervaring is beperkt. Hiervan maakt de raad ten onrechte abstractie. Zijn kennis van het gerechtelijk recht is beperkt; het blijkt niet dat hij beslagen is op het vlak van uitzonderlijke procedures.

Kandidaat Vandenbranden is verbonden geweest aan één enkel kantoor, te weten de studie van gerechtsdeurwaarder [...] opgevolgd door gerechtsdeurwaarder [...]. Hij heeft geen ervaring opgedaan in andere kantoren. Daarom is de toekenning van de score van 24 ook kennelijk onredelijk te noemen.

[3] Met het bijwonen van seminaries en zijn deelname aan studiedagen onderhoudt hij die kennis.

Kandidaat Van De Velde volgt wetgeving, rechtsleer en rechtspraak 'van nabij' op. Het is echter onduidelijk hoe hij deze opvolging doet, in tegenstelling tot verzoekende partij. Het bijwonen van seminaries en studiedagen is, naast de activiteit als docent, een aantoonbaar element van de juridische bijscholing van verzoekende partij dat hoger moet worden ingeschat dan de verdienste van kandidaat Van De Velde. Daarom is het niet verantwoord om de verdiensten van verzoekende partij lager te quoteren.

Klaarblijkelijk spijkt kandidaat Baelde zijn kennis niet bij, maar zonder dat hiermee (op negatieve wijze) rekening wordt gehouden door de raad. Een identieke opmerking geldt voor kandidaat De Muêlenaere en kandidaat Vandenbranden. Dit noopt tot het besluit dat de lagere quotering van verzoekende partij geen steun vindt in de motivering van de adviezen.

[4] Hoewel dikwijls omwille van het ambt tussen hamer en aambeeld geplaatst, vindt deze kandidaat telkens opnieuw de adequate en een voor de

gedingpartijen aanvaardbare oplossing. Zijn bekwaamheid als bemiddelaar werd en wordt door velen bevestigd.

Het is onduidelijk op welke wijze kandidaat Baelde omgaat met zulke moeilijke situaties. Hij kent weliswaar de 'gevoeligheden' van de grootstad die Brussel is, maar op welke wijze hij dit concreet toepast in zijn beroepspraktijk, blijft onduidelijk.

Ook op dit punt zijn de merites van kandidate Maginelle beperkt, in essentie omdat haar terreinervaring ook beperkt is. Het is in ieder geval kennelijk onredelijk dat kandidate Maginelle een maximumscore van 25 inzake bekwaamheid krijgt, wanneer niet blijkt op welke wijze zij omgaat met moeilijke situaties op het terrein.

Het is niet geweten hoe kandidaat Tanghe omgaat met moeilijke situaties op het terrein, precies omdat zijn terreinervaring eerder beperkt is. Het is in ieder geval kennelijk onredelijk dat deze kandidaat een maximumscore van 25 inzake bekwaamheid krijgt, wanneer niet blijkt op welke wijze hij omgaat met moeilijke situaties op het terrein.

Dit alles noopt tot het besluit dat de lagere quotering van verzoekende partij geen steun vindt in de motivering van de adviezen.

[5] Hij beschikt over de juiste mentaliteit en ingesteldheid. De kwaliteit van het door hem geleverde werk komt altijd op de eerste plaats. Zijn akten zijn vooraf met aandacht nagelezen en nadien verzorgd afgewerkt; zijn processen-verbaal zijn opgesteld conform de vereiste vormen.

Met weinig woorden maar grote beroepsernst brengt hij een boodschap of geeft hij een antwoord.

Kandidaat Van De Velde werkt stipt en met oog voor detail. Dit is nogal vage omschrijving, zonder duidelijk wordt welke opdrachten de kandidaat precies uitvoert. Het gegeven dat hij een duidelijk leesbaar handschrift heeft, vormt geen bijzondere verdienste. Een duidelijk leesbaar handschrift is zonder meer een basisverdienste die elke gerechtsdeurwaarder dient te hebben; een absoluut minimum, zoals in de motivering van het globaal advies van deze kandidaat ook ter sprake wordt gebracht.

Het is niet geweten welke kwaliteit is van het werk dat kandidaat Baelde aflevert (terwijl algemeen bekend is dat kandidaat Baelde werk van een bedenkelijk niveau aflevert).

Dit noopt tot het besluit dat de lagere quotering van verzoekende partij geen steun vindt in de motivering van de adviezen.

[6] Zijn letterlijke terreinkennis beperkt zich niet tot de negentien Brusselse gemeenten; hij kent en verkent sedert jaren het gehele grondgebied van het arrondissement. Aldus is hij intussen zeer vertrouwd met alle delen van het grondgebied en hun uiteenlopende kenmerken en gevoeligheden; denk aan probleemwijken, exclusieve woonwijken, zetels van Belgische en Europese ondernemingen en instellingen.

De terreinkennis van kandidate Maginelle is beperkt; haar vertrouwdheid met de specifieke Brusselse situatie is derhalve ook beperkt. De bewering dat kandidate Maginelle ter beschikking staat van alle inwoners is eerder abstract. Verzoekende partij is daarentegen zeer vertrouwd met alle wijken, zodat de maximumscore van 25 voor kandidate Maginelle kennelijk onredelijk is. Bovendien geldt voor kandidate Maginelle dat haar ervaring in het Brusselse

gerechtelijk arrondissement sowieso beperkt is tot 8 jaar, waarvan dus erg weinig terreinervaring.

Het is onduidelijk hoe het is gesteld met de terreinkennis van kandidaat Pauwels, kandidaat Tanghe en kandidaat De Mûelenaere, in het bijzonder hoe zij omgaan met de specifieke kenmerken van het Brussels gewest. Het is dan ook bevreemdend dat deze kandidaten een maximale score krijgen toebedeeld. [...]

34. De arrondissementskamer quoteert de vaardigheden van verzoekende partij op 8 punten en deze quoterings steunt op de volgende motieven:

[1] Deze kandidaat heeft goed begrepen dat een doorgedreven theoretische kennis van de rechtsregels en ervaring op het terrein op zich niet volstaan in ons beroep. Een psychologische benadering, het zoeken naar *ad hoc* oplossingen en het verzoenen van op het eerste gezicht onverzoonbare belangen behoren tot zijn dagdagelijkse praktijk.

Van zodra hij voor een schuldenaar staat, gaat hij consequent op zoek naar een pragmatische oplossing. Onpartijdig luistert hij naar de debiteur, geeft uitleg of advies en beantwoordt geduldig de gestelde vragen.

Dat geduld is haast legendarisch en zijn natuurlijke gereserveerdheid bij zijn beroepsoptreden is geen handicap doch eerder een kwaliteit die bijdraagt tot de deontologische verplichting van discretie.

Voor kandidaat Van De Velde wordt vermeld dat hij uit 'een' gezin van zelfstandigen afkomstig is en zodoende in contact kwam met mensen van diverse sociale klassen, wat leerrijk zou zijn geweest om door te dringen in de psychologie van de mensen. Deze vage bewering is niet concreet op de beroepsuitoefening van een gerechtsdeurwaarder betrokken, in tegenstelling tot de beoordeling van de merites van verzoekende partij. Kandidaat Van De Velde is luisterbereid en zoekt een constructieve oplossing, maar dit is precies ook wat verzoekende partij doet wanneer zij een pragmatische oplossing zoekt. Maar verzoekende partij verstrekt hierbij wel uitleg en advies, in tegenstelling tot kandidaat Van De Velde.

Geduld en onpartijdigheid zijn merites van verzoekende partij. Kandidaat Van De Velde is kalm, zonder meer. Op dit punt kan kandidaat Van De Velde dus geen betere merites voorleggen.

Het is derhalve niet verantwoord dat kandidaat Van De Velde een hogere quoterings dan verzoekende partij krijgt.

Kennis van rechtsregels en terreinervaring volstaan niet; ook een psychologische benadering is vereist. Bij kandidaat Baelde is de kennis van rechtsregels niet perfect. Hij maakt immers fouten, weze het dat hij deze tot een minimum tracht te beperken. En hoe kandidaat Baelde omgaat met de vereiste psychologische benadering is een open vraag. De quoterings van kandidaat Baelde is ten onrechte hoger dan deze van verzoekende partij.

De theoretische kennis van de rechtsregels wordt bij kandidaat Pauwels niet vermeld; de raad wijst in essentie op zijn menselijke benadering in uitvoeringsdossiers. Dit volstaat evenwel niet en zeker niet om deze kandidaat een maximumscore van 10 toe te kennen. Dit getuigt van kennelijke onredelijkheid.

Zowel wat betreft de kennis van rechtsregels en terreinervaring als het vereiste inzake de psychologische benadering worden de verdiensten van kandidaat De

Mûelenaere en kandidaat Vandenbranden kennelijk lager dan deze van verzoekende partij ingeschat, hoewel aan eerstgenoemden wél een hogere, en zelfs de hoogst mogelijke score, wordt toebedeeld. Dit gaat niet op.

[2] In de organisatie en uitoefening van zijn taken verloopt alles vlot. Het afgeleverde werk getuigt van een goede planning. Hij betreft de personeelsleden – met wie hij goede relaties onderhoudt – bij de efficiënte opvolging van het werk.

Over kandidaat Van De Velde wordt – terecht – niet beweerd dat zijn werk getuigt van een goede organisatie. Hij beseft misschien wel dat een goede organisatie vereist is en heeft door zijn passage bij wel méér dan tien kantoren kennis gemaakt met diverse werkmethodes, maar welke goede werkmethode hij er thans op na houdt, blijft onduidelijk. Verzoekende partij daarentegen organiseert haar werk vlot en volgens een goede planning, en betreft de personeelsleden bij het werk. Verzoekende partij kan duidelijk op betere merites steunen. Dit gegeven toont aan dat kandidaat Van De Velde ten onrechte een hogere quoterings heeft gekregen.

[3] Advocaten en opdrachtgevers in bredere zin waarderen zijn creativiteit en werklust

De werklust en de inzet van verzoekende partij zijn erg groot. Over kandidaat Van De Velde wordt terecht niets gezegd over werklust, inzet, enz. Hij kan immers zeker niet bogen op een belangrijke werklust of inzet. Dit gegeven toont aan dat kandidaat Van De Velde ten onrechte een hogere quoterings heeft gekregen.

Over de inzet en werklust van kandidaat Baelde is niets geweten. Dit gegeven toont aan dat kandidaat Baelde ten onrechte een hogere quoterings heeft gekregen.

Wat betreft kandidaat Maginelle wordt verwezen naar hoger, nl. dat haar ervaring op het terrein erg beperkt is en derhalve geen maximale score verantwoordt. Haar werklust heeft in ieder geval geen betrekking op terreinwerk.

Het is niet geweten hoe advocaten en opdrachtgevers het werk van kandidaat Pauwels, kandidaat Tanghe, kandidaat De Mûelenaere, kandidaat Gielen en kandidaat Vandenbranden waarderen, zodat een maximumscore van 10 kennelijk onredelijk is.

[4] Het Provinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding beloonde zijn inzet als docent met een mooie score voor inhoud methodiek, didactiek en organisatie.

Geen enkele andere kandidaat geeft les, zodat dit duidelijk een merite is die verzoekende partij onderscheidt van de andere kandidaten.

De verwijzing door de raad naar de lessen die kandidaat Pauwels tussen '96 en '99 heeft gegeven aan de school voor sociale promotie van Edingen, mist nuance. De heer Pauwels is immers geen houder van een rechtendiploma, en heeft deze lesopdracht gegeven op een tijdstip dat zijn stage als kandidaat-gerechtsdeurwaarder nog niet was afgerond en dus op een tijdstip dat hij het recht zelf nog was aan het leren. Dat de heer Pauwels op dat ogenblik lessen in gerechtelijk recht aan anderen gaf, lijkt eerder te wijzen op enige voortvarendheid in zijn hoofd, dan te kunnen worden beschouwd als een grote merite die een maximale score van 25 punten verantwoordt.

In ieder geval staat vast dat verzoekende partij zich op dit punt duidelijk in de positieve zin onderscheidt van alle andere kandidaten, maar dat niet blijkt op welke wijze deze verdienste is meegenomen bij de begroting van de quoterings.

[5] Zijn contacten met titularissen en kandidaat-gerechtsdeurwaarders zijn eerlijk en collegiaal.

[6] Op korte tijd maakt hij zich in elk kantoor opnieuw vertrouwd met de diverse softwarepakketten.

Kandidaat Van De Velde is 'computergericht'. Zo'n vage en nietszeggende verantwoording kan niet op tegen de vaststelling dat verzoekende partij niet enkel computergericht is – wat dit ook moge betekenen – maar bovendien op korte tijd diverse softwarepakketten effectief onder de knie krijgt.

Kandidaat Baelde bezit de nodige vaardigheden om om te gaan met de 'moderne technologieën doch is niet te beroerd bij te leren en te delegeren'. Dit geeft eerder aan dat Baelde zich op dit vlak nog moet bijscholen en deze vaardigheden niet zelf uitvoert, maar wel door anderen laat uitvoeren. Het is duidelijk dat verzoekende partij kennelijk beter scoort.

Het bovenstaande noopt tot de vaststelling dat de quoterings van verzoekende partij ten onrechte lager is dan deze van kandidaat Van De Velde en kandidaat Baelde.

[...]

35. Verder zijn er ook bepaalde evident, minstens mogelijk, negatieve elementen betreffende bepaalde kandidaten, die de raad van de arrondissementskamer om onduidelijke redenen niet vermeldt, terwijl deze de quoterings van de betrokken kandidaat ongetwijfeld negatief zou hebben beïnvloed. Deze leemten in de adviseren maken dat de motivering niet afdoende is en dat de daarop steunende benoemingsakten onwettig zijn.

Zo kan er worden gedacht aan wat volgt :

[1] Algemeen blijkt dat verzoekende partij acht gemotiveerde adviezen heeft voorgelegd, en dus betreffende zijn integrale carrière als gerechtsdeurwaarder.

Men kan vaststellen dat meerdere andere kandidaten dit niet doen, denk maar aan kandidaat Baelde, kandidaat Tanghe en kandidaat De Mûelenaere. Deze kandidaten maken het aldus niet controleerbaar wat hun verdiensten zijn geweest tijdens de periodes uit hun carrière waarvoor zij geen advies voorleggen. In zo'n geval komt het aan de raad toe om zelf de nodige informatie in te winnen waaruit blijkt op welke wijze de merites van deze kandidaten tijdens die periodes kunnen worden beoordeeld. Het blijkt evenwel niet dat de raad dit heeft gedaan, zodat evenmin kan worden begrepen op welke wijze het advies op een zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Deze handelswijze laat evenmin een deugdelijke vergelijking met de kandidaturen toe en tast m.a.w. de draagkracht van de opgestelde rangorde aan.

[2] Kandidaat Van De Velde heeft toch wel in zeer veel kantoren (méér dan tien) gewerkt, wat vragen doet rijzen bij de redenen waarom kandidaat Van De Velde blijkbaar telkens van kantoor moet wisselen.

Maar deze redenen laat de raad onvermeld, terwijl het evident is dat deze redenen zijn quoterings negatief zouden beïnvloeden. Dit getuigt van een kennelijk onzorgvuldig onderzoek van het dossier van deze kandidaat.

[3] Kandidaat Baelde voldoet sinds 26 maart 1994 aan de voorwaarden om te worden benoemd als gerechtsdeurwaarder en werkt sindsdien onafgebroken in gerechtsdeurwaarderskantoren.

Echter, de raad laat de oudere professionele activiteiten van kandidaat Baelde volledig buiten beschouwing, en maakt pas melding van zijn ervaring vanaf 2001. Dit vormt het bewijs van een kennelijk onzorgvuldig onderzoek van het dossier. Indien de kandidaat zelf niet de informatie bij zijn curriculum vitae heeft gevoegd, komt het aan de raad toe om zich hierover te informeren, desnoods tijdens het interview met de betrokken kandidaat. Dit geldt des te meer nu de regel is dat de volledige professionele carrière van de kandidaten in aanmerking wordt genomen. Dit geldt des te meer nu verzoekende partij het gerucht heeft vernomen dat kandidaat Baelde geen gunstige gemotiveerde adviezen voor de periode vóór 2001 heeft ontvangen.

En er is méér. Tijdens de periode 2001-2009 werkte de heer Baelde blijkbaar parttime in een gerechtsdeurwaarderskantoor. Pas sinds 2009 heeft hij zijn gerechtsdeurwaardersactiviteiten terug opgepakt.

Geen van deze elementen heeft de raad van de arrondissementskamer in aanmerking genomen, terwijl het evident is dat deze elementen de beoordeling en de quoterings van deze kandidaat negatief beïnvloeden.

[4] De raad wijst op de 'uitmuntende financiële reflex' van kandidaat Baelde. Indien de financiële voorbereiding van de opstart van een eigen gerechtsdeurwaarderskantoor werkelijk een cruciaal criterium is om de bekwaamheid van een kandidaat te beoordelen, dan zou de raad in het kader van de zorgvuldige feitenvergaring, alle kandidaten hierover moeten hebben ondervraagd.

Dit heeft de raad echter niet gedaan. Indien de raad dit wel had gedaan, zou verzoekende partij in ieder geval haar financieel plan voor de opstart van een eigen gerechtsdeurwaarderskantoor uit de doeken hebben gedaan, zodat de raad hiermee ook rekening zou kunnen houden.

Het gaat dan ook niet op - want strijdig met het gelijkheidsbeginsel - om dit punt bij één enkele kandidaat naar voor te brengen, als een belangrijk bekwaamheidselement dat een belangrijke positieve invloed op de beoordeling met zich brengt. De raad wijst immers op de 'uitmuntende financiële reflex', wat op een belangrijke positieve invloed op de beoordeling wijst.

[5] In het globaal advies is er sprake van een 20 jarige ervaring van kandidaat Maginelle, terwijl enkel gemotiveerde adviezen vanaf 2000 voorliggen.

Het is onduidelijk op welke grond de raad wijst op deze 20 jarige ervaring, wanneer niet blijkt wat de betrokken kandidaat voor 2000 precies heeft gedaan. Dit klemmt des te meer nu kandidaat Maginelle pas sinds 1999 aan de benoemingsvoorwaarden voldoet, zodat het uitgesloten is dat er sprake is van een 20-jarige ervaring.

[6] Kandidaat Pauwels legt slechts één enkel gemotiveerd advies voor, nl. dit van de hand van gerechtsdeurwaarder [M.].

Het is in de Brusselse gerechtsdeurwaarderswereld algemeen geweten dat gerechtsdeurwaarder [M.] de oom is van kandidaat Pauwels. Dit advies geen derhalve onvoldoende steun aan de beoordeling. Het zorgvuldigheidsbeginsel noopt ertoe om andere stukken bij de beoordeling te betrekken. Het blijkt niet

op grond van welke andere stukken de raad van de arrondissementskamer zijn beoordeling en quoterings heeft gesteund.

[7] Kandidaat Pauwels is geen licentiaat in de rechten.

[...] Het universitair diplomavereiste als toelatingsvoorwaarde tot het ambt van gerechtsdeurwaarder is in artikel 510 van het Gerechtelijk Wetboek ingevoegd door art. 1 van de wet dd. 6 april 1992 tot wijziging van het gerechtelijk wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders. [...] [Wel] is er in de wet dd. 6 april 1992 tevens voorzien in een overgangsregeling, teneinde de toegang tot het beroep nog enige tijd mogelijk te maken door het behalen van een getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder voor niet-houders van een diploma in de rechten.

Deze overgangsregeling is bepaald in art. 555^{quater} van het Gerechtelijk Wetboek. Daarin is o.m. bepaald dat gedurende een overgangsperiode van acht jaar de stage toegankelijk is voor houders van een getuigschrift van hoger secundair diploma (art. 555^{quater}, lid 4). Indien een lid behorend tot deze categorie binnen de overgangsperiode van acht jaar een getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder heeft verworven, is hij vrijgesteld van het diplomavereiste van art. 510, 2° van het Gerechtelijk Wetboek (art. 555^{quater}; lid 2). Het is van deze mogelijkheid dat kandidaat Pauwels blijkbaar gebruik gemaakt heeft. [...] Voor de categorie van de anderen volgt hieruit dat, indien de stage van een kandidaat zich afgespeeld heeft vooraleer hij het bewijs geleverd heeft van enige kundigheid in het recht middels het afleggen van het examen van kandidaat-gerechtsdeurwaarder, die stage slechts zeer marginaal bij de titels en de verdiensten kan betrokken worden. Het ligt in de rede de 'globale ervaring' op te vatten als – de duur van de – ervaring in het eigenlijke ambt van gerechtsdeurwaarder in om het even welk arrondissement en derhalve rekening te houden met het tijdstip waarop de kandidaat alle voorwaarden voor de benoeming vervult, dit wil zeggen dat hij de titel van kandidaat-gerechtsdeurwaarder verworven heeft. Het ligt niet voor de hand om de duur van de stage als een periode van echte beroepservaring aan te merken. Op dit punt loopt de motivering van de kandidaatstelling van kandidaat Pauwels mank. De raad betreft immers ook de stageperiode van kandidaat Pauwels zonder de vereiste nuance in de beoordeling. De toegekende maximale score toont aan dat er geen enkele nuancering is doorgevoerd; dit getuigt van een kennelijk onredelijke beoordeling. Er wordt gewezen op zijn lesgeversactiviteiten, die deels samenvielen met zijn stage, en op zijn 18 jarige carrière in dezelfde Brusselse studie, waarin zijn integrale stageperiode begrepen is.

[8] De procureur des Konings adviseert de kandidatuur van de heer De Mûelenaere 'voorzichtig positief', na een eerder op 21 september 2010 onder voorbehoud geformuleerd advies.

Een 'voorzichtig positief' advies is geen onvoorwaardelijk advies, maar wel het type van advies dat, volgens de motivering van de bestreden akten, de betrokken kandidaat in principe uitsluit van de benoeming: [...]. De benoeming van deze kandidaat komt dus in strijd met de motivering van de akte. In ieder geval mist de bestreden akte de motivering waarom kandidaat De Mûelenaere in het voorliggende geval wél benoemd kan worden, niettemin het voorzichtig positief advies van de procureur des Konings.

[9] Aangaande kandidaat Gielen houdt de raad rekening met zijn ervaring sinds 1 december 2001, terwijl hij pas aan de benoemingsvoorwaarden voldoet sinds 16 april 2002.

Verder is het aantal dagen plaatsvervangende ook niet gekend.

Zodoende heeft de raad enerzijds een te ruime ervaring van de betrokken kandidaat in rekening gebracht. Anderzijds getuigt de vaagheid over het aantal dagen plaatsvervangingen van een onzorgvuldige voorbereiding van het dossier.”

19. In zijn memorie van wederantwoord wijst verzoeker op de bevoegdheid van de minister om de rangschikking te wijzigen bij de voordracht en op de bevoegdheid van de Koning om af te wijken van de voorgedragen volgorde, hetgeen veronderstelt dat zij over de vereiste kennis en expertise voor het onderzoek van het dossier beschikken. Dat het zou volstaan dat de minister is nagegaan of de adviezen een motivering van de beoordeling van de bekwaamheden en vaardigheden van de kandidaten bevatten en of de toegekende score werd gemotiveerd, kan volgens verzoeker niet worden aanvaard. Uit de motieven van het bestreden besluit blijkt niet dat de minister dit heeft nagegaan en een dergelijke handelwijze is bovendien in strijd met de inhoudelijke vereisten die de zorgvuldigheidsplicht stelt.

Wat het belang betreft dat aan de verschillende adviezen is gehecht, stelt verzoeker dat de verwerende partij het gelijk gewicht dat de wetgever aan de verschillende adviezen heeft gegeven niet aan de kant mag schuiven. Het redelijkheidsbeginsel, waarop zij zich beroept, kan niet *contra legem* werken. Evenmin kan een bestaande traditie in hoofd van de minister van Justitie een verantwoording vormen. Zo een dergelijke traditie al zou bestaan, dient de Koning zich in elk geval aan de wet te houden die geen hiërarchie tussen de verschillende adviezen heeft bepaald.

20. In zijn laatste memorie onderstreept verzoeker dat hij met zijn geformuleerde kritieken zich niet bezondigt aan *cherry picking* nog de “beweerde globale aard” van de adviezen miskent. Wel bekritiseert hij het feit dat zijn algemene quoterings geen wettige verantwoording vindt in het licht van de quoterings die aan andere kandidaten zijn gegeven. Gezien de andere kandidaten

kennelijk hogere tot zelfs maximale algemene quoterings hebben gekregen, zou dit algemeen verschil vaststelbaar moeten zijn in alle, minstens zo goed als alle, aspecten van de motivering van de algemene adviezen. Verzoeker stelt aangetoond te hebben dat dit niet het geval is, en zelfs dat er sprake is van een systematische onderwaardering van zijn titels en verdiensten. Hij stelt nog, niet in te zien waarom zijn persoonlijke indrukken gratis zouden zijn, als dat niet het geval is voor de indrukken van de leden van de raad van de arrondissementskamer.

Beoordeling

a. eerste middelonderdeel

21. Vooreerst moet worden vastgesteld dat het wel degelijk de minister van Justitie zelf is die formeel de voordracht van de kandidaten heeft gedaan en niet de raad van de arrondissementskamer. Het is de minister die juridisch en politiek verantwoordelijk is voor deze beslissing. Vervolgens heeft de Koning de voorgedragen kandidaten benoemd.

Er is dus alleszins geen sprake van een formele delegatie of afstand van bevoegdheid.

22. Of er een inhoudelijke delegatie van bevoegdheid is gebeurd hangt af van het antwoord op de vraag of de minister al dan niet zelf tot een vergelijking van de titels en verdiensten is overgegaan.

In dat verband moet vooreerst worden opgemerkt dat de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten verschillende onderdelen omvat. Zo is er het onderdeel ‘anciënniteit/beroepservaring’ – goed voor 35 van de 70 te behalen punten – waarover de bevoegde dienst van de FOD Justitie zich heeft gebogen en die zich voor de vergelijking van de kandidaten heeft gesteund op objectieve gegevens. Voorts is er het ook onderdeel ‘bekwaamheid en vaardigheden’ van de kandidaten – eveneens goed voor 35 van de 70 te behalen

punten – dat voortgaat op het advies van de raad van de arrondissementskamer. De kandidaten worden gerangschikt naargelang hun score op 70. Daarnaast zijn er nog de adviezen van de procureur des Konings en de procureur-generaal, die weliswaar gunstig moeten zijn maar die in principe geen invloed hebben op de rangschikking van de kandidaten. Indien kandidaten *ex aequo* gerangschikt staan, worden door de benoemende overheid nog andere criteria gehanteerd.

23. Als verzoeker stelt dat de minister van Justitie haar beoordelingsbevoegdheid op het vlak van de vergelijking van de titels en verdiensten niet zelf heeft uitgeoefend, kan die stelling aldus geenszins opgaan voor de gehele vergelijking van de titels en verdiensten, maar hooguit voor één onderdeel ervan, namelijk de ‘bekwaamheid en vaardigheden’ van de kandidaten waarover de raad van de arrondissementskamer heeft geadviseerd.

De formulering daaromtrent in het bestreden besluit dat het haar “niet toekomt” het onderzoek van de dossiers over te doen is beslist ongelukkig, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat de minister van Justitie haar bevoegdheid zou hebben geabdiceerd. De overweging moet eerder zo worden begrepen dat de minister zich wenst te richten naar de expertise van de raad van de arrondissementskamer en niet als een delegatie van bevoegdheid. Wat betreft de beoordeling van de ‘bekwaamheid en vaardigheden’ van de kandidaten wordt in de bestreden benoemingsbesluiten immers overwogen:

“Overwegende dat het als zodanig niet aan de Minister van Justitie toekomt om het onderzoek van de dossiers dat heeft geleid tot de beoordeling vanwege de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders en de overeenstemmende adviesverlening over te doen, te meer nu de daarvoor vereiste kennis en expertise geacht moet worden zich specifiek binnen de arrondissementskamer te bevinden; dat het dan ook moet kunnen volstaan dat de Minister van Justitie zich bij de door de arrondissementskamer uitgebrachte beoordeling en advisering aansluit, en voor de desbetreffende motivering naar die adviezen wordt verwezen;

Overwegende dat het door de arrondissementskamer uitgebrachte advies en beoordeling, met inbegrip van de uitgebrachte score, door de Minister van Justitie dan ook wordt hernomen, met uitdrukkelijke overname en het zich eigen maken van de ter zake vermelde motivering; dat het advies met betrekking tot de benoemde kandidaat als bijlage bij onderhavig besluit wordt opgenomen.”

Verzoeker beweert dan ook ten onrechte dat de minister naliet om van haar beoordelingsbevoegdheid gebruik te maken. De minister geeft uitdrukkelijk te kennen dat zij zich aansluit bij de visie van de raad van de arrondissementskamer en deze tot de hare maakt. Zij oefent aldus zelf haar bevoegdheid uit, maar richt zich voor wat betreft de inhoudelijke expertise op een door de wetgever ingeschakeld adviserend orgaan. De leden van de raad van de arrondissementskamer zijn in de ogen van de wetgever het best geplaatst om tot een beoordeling en vergelijking van de kandidaten over te gaan omdat zij de materie kennen en dicht bij de kandidaten staan. Het staat de minister dan nog altijd vrij, wanneer zij onregelmatigheden zou vaststellen in de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten, om aan de raad van de arrondissementskamer te vragen de beoordeling over te doen – bijvoorbeeld omdat de motivering op het vlak van de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten te wensen overlaat – of om deze zelf recht te zetten – bijvoorbeeld met betrekking tot een verkeerde weergave van bepaalde feitelijke gegevens uit het dossier. Te dezen was er voor de minister blijkbaar geen onmiddellijke aanleiding om daartoe over te gaan.

24. Het eerste onderdeel van het tweede middel is niet gegrond.

b. tweede middelonderdeel

25.1. De benoeming tot gerechtsdeurwaarder is een benoeming in een overheidsbetrekking. Het gelijkheidsbeginsel inzake benoemingen in overheidsbetrekkingen, krachtens hetwelk iedere burger gelijke toegang heeft tot zulke ambten, houdt in dat de aanspraken en verdiensten van de kandidaten moeten worden onderzocht en vergeleken aan de hand van objectieve en pertinente criteria.

25.2. De benoeming tot gerechtsdeurwaarder is voorts een benoeming naar keuze. De overheid beschikt hierbij over een ruime beoordelingsbevoegdheid, inzonderheid wat betreft de criteria die zij voor de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in aanmerking neemt en het gewicht dat zij aan deze

criteria toekent, vooropgesteld dat ze objectief en pertinent zijn en op alle kandidaten op gelijke wijze worden toegepast.

25.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat de bestreden benoemingsbesluiten moeten worden gedragen door rechtens aanvaardbare motieven die kunnen blijken, hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit de stukken van het dossier. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen. Een beslissing schendt de materiële motiveringsplicht wanneer de motieven waarop ze steunt onjuist of onwettig zijn of de beslissing niet kunnen dragen.

25.4. De belangrijkste bestaansreden van de formelemotiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de formelemotiveringswet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen nagaan of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Het besluit tot benoeming van een gerechtsdeurwaarder dient overeenkomstig de formelemotiveringswet de feitelijke en juridische overwegingen te bevatten die eraan ten grondslag liggen en die vermeldingen moeten afdoende zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

25.5. Een positieve motivering volstaat: er moet worden aangegeven waarom de benoemde kandidaat de voorkeur heeft gekregen, er moet niet worden uiteengezet waarom de andere kandidaten niet zijn benoemd. Dit betekent evenwel niet dat het benoemingsbesluit beperkt mag zijn tot de enkele vermelding dat de benoemde kandidaat de benoemingsvoorwaarden vervult of dat het kan volstaan de kwaliteiten van de benoemde op te sommen. Uit het besluit moet kunnen worden afgeleid welke redenen het bestuur ertoe gebracht hebben de ene kandidaat boven de andere te verkiezen. Dit betekent niet dat noodzakelijkerwijze de aanspraken van alle kandidaten besproken moeten worden, maar wel dat het bestuur de criteria aanwijst op grond waarvan het er uiteindelijk toe gekomen is aan de benoemde de voorkeur te geven, hetgeen de teleurgestelde kandidaten moet toelaten in te zien op grond van welke objectieve en pertinente criteria zij werden voorbijgegaan.

25.6. De verwerende partij beschikt te dezen over een beoordelingsvrijheid zodat verschillende beslissingen mogelijk zijn, zij het enkel binnen de grenzen van de redelijkheid.

De Raad mag in het kader van het redelijkheidsbeginsel nagaan of de benoemende overheid op een willekeurige wijze van haar beoordelingsbevoegdheid gebruik heeft gemaakt. Dit zal enkel het geval zijn indien de benoemende overheid handelt op een wijze waarop geen ander naar kennis en kunde redelijk bekwaam en naar feitelijk optreden redelijk handelend bestuur in dezelfde omstandigheden zou handelen. Dan moet worden vastgesteld dat de benoemende overheid onredelijk heeft gehandeld en dient de Raad van State beteugelend op te treden.

25.7. Uit wat voorafgaat volgt, dat de Raad van State zich bij de beoordeling van de aangevoerde wettigheidskritiek, wat de appreciatie van de titels en verdiensten van de kandidaten betreft, niet in de plaats van de overheid mag stellen.

25.8. Het gevolg hiervan is ook, dat verzoeker niet ermee mag volstaan te verklaren dat hij de door de verwerende partij doorgevoerde waardering van de kandidaten als onredelijk of onrechtvaardig ervaart. Om de onwettigheid van de motieven van de beslissing van de verwerende partij aan te tonen, kan hij ook niet volstaan met speculatieve verklaringen, onbewezen logenstraffingen of het louter ontkennen of in vraag stellen van de feitelijke elementen waarop de beoordeling berust of van die beoordeling zelf. Ook mag hij niet zomaar eisen dat de benoemende overheid uitlegt waarom zij voor de ene redelijke afweging heeft gekozen en niet voor een andere, als verzoeker niet eerst zelf minimaal twijfel kan doen rijzen omtrent de deugdelijkheid van de gehanteerde werkwijze. Verzoeker slaagt er maar in om een beoordeling onwettig te horen verklaren, indien hij aantoonst dat het bestuur steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een verkeerde beoordeling van of gevolgtrekking uit de feiten – de zogenaamde kennelijke beoordelingsfout.

26. In het bestreden besluit stelt de minister van Justitie dat zij zich voor wat het aspect ‘verdiensten en bekwaamheid’ betreft richt naar de expertise van de raad van de arrondissementskamer en zij sluit zich aan bij de motivering van het door de raad van de arrondissementskamer verleende advies.

Een benoemingsbesluit mag worden gemotiveerd met een verwijzing naar een advies uit de benoemingsprocedure. Voor het adviserende orgaan gelden dan wel dezelfde hiervóór vermelde vereisten, inzonderheid met betrekking tot de motiveringsplicht, als voor de benoemende overheid zelf.

27. Verzoeker behaalde in het advies van de raad van de arrondissementskamer een score van 29/35, meer in het bijzonder werd hem 21/25 toegekend voor het onderdeel ‘bekwaamheid’ en 8/10 voor het onderdeel ‘vaardigheden’. De finaal benoemde kandidaten behaalden hogere scores, tussen 32/35 en 35/35.

Het is niet verboden om gebruik te maken van een score om kandidaten te rangschikken. Het moet echter wel duidelijk zijn hoe de overheid tot de score voor elke kandidaat is gekomen, vermits de score het resultaat is van de beoordeling van een aantal (sub)criteria die het domein van de loutere kennis overstijgen, zodat ze op zich de rangschikking van de kandidaten niet kan verantwoorden. Primordiaal is of de raad van de arrondissementskamer het verschil tussen de kandidaten en hun onderlinge rangschikking inzichtelijk onder woorden heeft gebracht en of hij aldus heeft beschreven waarom hij de betere van de goede of de minder goede kandidaten heeft onderscheiden. De aan die beschrijving gekoppelde score is daaraan ondergeschikt.

Aangezien de beoordeling van de bekwaamheid en de vaardigheden decisief is om al dan niet benoemd te worden – zowel verzoeker als de benoemde kandidaten verkregen immers de maximumscore voor het onderdeel anciënniteit en ervaring – mag worden verwacht dat uit de door de benoemende overheid bijgevalen motivering van het advies van de raad van de arrondissementskamer blijkt waarin het verschil tussen verzoeker en de anderen nu precies gelegen is.

28. De raad van de arrondissementskamer geeft aan voor zijn beoordeling telkens te zijn voortgegaan op het cv van de kandidaat, het persoonlijk onderhoud met elke kandidaat, de beschikbare adviezen van een aantal gerechtsdeurwaarders en eventuele aanbevelingsbrieven. Uit de lezing van de motivering van de adviezen die op grond van dit dossier ten aanzien van verzoeker en ten aanzien van de benoemden zijn uitgebracht blijkt dat de raad van de arrondissementskamer zich ten opzichte van elk van hen enkel in positieve zin heeft uitgesproken, zowel voor het onderdeel ‘bekwaamheid’ als voor het onderdeel ‘vaardigheden’. Elk van de adviezen somt de kwaliteiten op waarover elk van de kandidaten beschikt en dit in functie van de elementen op basis waarvan hun kandidaturen dienden te worden beoordeeld. Uit de adviezen blijkt dat elk van de kandidaten over eigen kwaliteiten beschikt die blijkens de woordelijke

motivering van de adviezen door de raad van de arrondissementskamer gunstig worden geapprecieerd. Minpunten worden niet vermeld.

29. Dit neemt niet weg dat verzoeker uit de beschrijvingen vooreerst kan afleiden wat de deelcriteria zijn waarmee de raad van de arrondissementskamer rekening heeft gehouden. De motivering geeft aan wat de criteria zijn waarop de kandidatuur – elke kandidatuur – is getoetst. Verzoeker voert niet aan dat deze criteria ondeugdelijk of onduidelijk zouden zijn.

30.1. Verzoeker somt in de toelichting en uitwerking van het middelonderdeel op in welke adviezen voor de betrokken kandidaat de werklust of de inzet (Maginelle, Tanghe, Baelde, Gielen, Vandeveldde), diens omgang met moeilijke terreinsituaties (Tanghe, Baelde) of met uitzonderlijke procedures (Pauwels, De Mûelenaere), de theoretische kennis (Pauwels), de psychologische benadering (Baelde), de waardering door advocaten of opdrachtgevers (Pauwels, Tanghe, De Mûelenaere, Gielen, Vandenbranden) of de kennis met de specifieke kenmerken van het Brussels gewest (Pauwels, Tanghe, De Mûelenaere) niet ter sprake komen.

De Raad van State merkt ten overvloede op dat ook in het advies over verzoeker niet alle deelaspecten ter sprake komen; zo blijft de kantoorervaring van verzoeker opvallend onbesproken en wordt nog minder vermeld of hij enige ervaring heeft met het leidinggeven ervan, terwijl de leidinggevende capaciteiten van andere kandidaten in ‘hun’ advies opvallend wel in de verf worden gezet en bij hun rangschikking duidelijk heeft meegewogen.

30.2. Aan de raad van de arrondissementskamer is evenwel gevraagd over de kandidaten een zogenaamd “globaal” (versta: totaal, omvattend) advies te geven en zulks in het licht van de in het feitenrelaas besproken precedënten – de vroegere omzendbrief en de rechtspraak van de Raad van State.

Dat bij een dergelijke benadering een kandidaat met betrekking tot een bepaald aspect in het advies geen uitdrukkelijke waardering krijgt, betekent niet dat dit aspect door de raad van de arrondissementskamer niet is onderzocht, laat staan dat de kandidaat voor dit aspect of zelfs *in globo* tekortschiet.

Door van het tegenovergestelde uit te gaan, faalt het middelonderdeel naar recht.

30.3. Wel mag worden aangenomen dat de kandidaat voor een in 'zijn' advies formeel onbesproken gebleven aspect volgens de raad van de arrondissementskamer geen verdiensten kan doen gelden die hem een betekenisvolle voorsprong geeft op de anderen.

31.1. Verzoeker merkt op dat hij gemotiveerde adviezen heeft voorgelegd voor zijn integrale carrière als gerechtsdeurwaarder, terwijl andere kandidaten dit niet doen of zelfs opvallend weinig tot maar één advies voorleggen. Volgens verzoeker moest de raad van de arrondissementskamer zelf de nodige informatie inwinnen over de merites van de kandidaten gedurende hun volledige loopbaan.

31.2. Het staat elke kandidaat vrij zijn of haar dossier te stofferen met adviezen en aanbevelingen. Dat de adviezen van de gerechtsdeurwaarders de volledige loopbaan van de kandidaat moeten overspannen was niet gevraagd. De raad van de arrondissementskamer beoordeelt de kandidaat aan de hand van het dossier zoals het voorligt en het interview; hij is niet verplicht zelf het dossier aan te vullen, noch ten voordele noch ten nadele van de kandidaat.

32.1. De kritiek van verzoeker op het advies dat is gegeven over C. Maginelle is in hoofdzaak hierop terug te voeren, dat deze kandidaat erg beperkte ervaring heeft op het terrein maar vooral kantoorwerk levert, zodat haar inzetbaarheid op het terrein en haar kennis van de specifieke Brusselse situatie eerder beperkt is in vergelijking met zijn verdiensten. Voorts heet het dat het

advies ten onrechte een twintigjarige ervaring ter sprake brengt, terwijl deze kandidaat pas sinds 1999 aan de benoemingsvoorwaarden voldoet.

32.2. Verzoeker werkt het beweerde gebrek aan terreinervaring van C. Maginelle in het inleidend verzoekschrift niet concreet uit en verwacht bijgevolg – ten onrechte – dat de Raad van State voor zijn rekening het middel adstrueert en aan de hand van de dossiers uitwerkt. In die omstandigheden valt de Raad deze tussenkomende partij erin bij, dat het verwijt aan haar adres een “gratis bewering” is, die tegengesproken wordt door haar cv. Zo ook noteert de Raad de precisering door deze tussenkomende partij dat zij slechts de zevenhonderd meest recente plaatsvervangingen heeft voorgelegd omdat dit volstond voor de maximale quotering voor het criterium ‘anciënniteit’. Overigens, zoals hiervoor aangestipt, valt over het kantoorwerk van verzoeker in het over hem gegeven advies niets opmerkelijk te lezen.

Uit het cv van C. Maginelle blijkt voorts dat zij de stage als gerechtsdeurwaarder is begonnen op 1 januari 1992, wat feitelijk strookt met de vaststelling dat zij een twintigjarige ervaring heeft. Verzoeker toont niet aan waarom de ervaring in het advies slechts ter sprake zou mogen komen vanaf de datum waarop aan de benoemingsvoorwaarden is voldaan.

Ten slotte laat verzoeker de uitgebreide waardering van de overige aspecten van de bekwaamheid en vaardigheden van deze tussenkomende partij onbesproken. Een gradatie kan in redelijkheid aan die vergelijkingen tussen verzoeker en de eerste tussenkomende partij niet worden ontzegd. Het is overigens niet omdat verzoeker op een bepaald punt van de vooropgestelde deelaspecten mogelijk beter scoort dat het de benoemende overheid verboden is om aan de eerste tussenkomende partij een hogere beoordeling te geven op grond van het geheel van de andere elementen.

Verzoeker toont niet aan dat het advies van de raad van de arrondissementskamer over de eerste tussenkomende partij de in het

middelonderdeel aangevoerde regels en beginselen schendt omdat het steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een kennelijke beoordelingsfout, inzonderheid omdat hij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan de eerste tussenkomende partij.

32.3. Betrokken op de benoeming van C. Maginelle, is het middelonderdeel ongegrond.

33.1. De kritiek van verzoeker op het advies van de raad van de arrondissementskamer over S. Tanghe is beperkt tot de vaststelling dat diens inzet, terreinkennis en waardering door advocaten en opdrachtgevers niet is besproken. Hierop is al geantwoord *sub* 30.2.

Verzoeker overtuigt niet dat het enkele gegeven dat de ervaring van S. Tanghe is opgedaan in één enkel kantoor laat besluiten dat deze kandidaat om die enkele reden achter de kandidaten met ervaring in meerdere kantoren geplaatst moet worden. De bewering dat de omschrijving van dit kantoor als één van de beste (juister is: “betere”) kantoren van Brussel “volgens een hardnekkig gerucht” komt van de hand van de titularis is niet ter zake en alleszins niet van aard om deze dan toch door de raad van de arrondissementskamer in het advies bijgevalen kwalificatie te weerleggen.

Het advies over de tweede tussenkomende partij blijft voor het overige in het inleidend verzoekschrift onbesproken.

Verzoeker toont aldus niet aan dat het advies van de raad van de arrondissementskamer over de tweede tussenkomende partij de in het middelonderdeel aangevoerde regels en beginselen schendt omdat het steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een kennelijke beoordelingsfout, inzonderheid omdat hij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan de tweede tussenkomende partij.

33.2. Betrokken op de benoeming van S. Tanghe, is het middelonderdeel ongegrond.

34.1. Verzoeker stelt dat de inzet van M. De Mûelenaere beperkt is en dat hij zijn kennis “klaarblijkelijk” niet bijspijskert. Ook worden volgens verzoeker de kennis van de rechtsregels en terreinervaring van deze kandidaat en diens psychologische benadering “kennelijk lager” ingeschat dan deze van hemzelf.

Die beweringen worden door verzoeker niet toegelicht noch onderbouwd. Het is voor de Raad van State een raadsel waarop verzoeker zich hiervoor steunt. Alleszins zijn het bewoordingen die niet in het advies over deze kandidaat te lezen zijn. Ze kunnen geen dementi geven aan de brede lovende waardering die de raad van de arrondissementskamer ertoe heeft gebracht de derde tussenkomende partij vóór verzoeker te rangschikken. Verzoeker is daarenboven weinig consistent in zijn kritiek, want wie volgens de raad van de arrondissementskamer wél zijn kennis bijspijskert of opzoekingen doet, toont volgens verzoeker aan die kennis niet initieel te bezitten.

Dat deze kandidaat aan één enkel kantoor is verbonden en slechts beperkte ervaring zou hebben opgedaan in andere kantoren, volstaat om de reeds hiervóór gegeven redenen niet om het advies onderuit te halen.

Verzoeker toont aldus niet aan dat het advies van de raad van de arrondissementskamer over de derde tussenkomende partij de in het middelonderdeel aangevoerde regels en beginselen schendt omdat het steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een kennelijke beoordelingsfout, inzonderheid omdat hij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan de derde tussenkomende partij.

34.2. De opmerking van verzoeker met betrekking tot het advies van de procureur des Konings over deze kandidaat wordt hierna onderzocht, samen met het derde middelonderdeel. Ze wordt er verworpen.

34.3. Betrokken op de benoeming van M. De Mûelenaere, is het middelonderdeel ongegrond.

35.1. Ook met betrekking tot J. Baelde maakt verzoeker vooreerst een reeks onbewezen opmerkingen, waarmee hij enkel aangeeft het oneens te zijn met de raad van de arrondissementskamer: deze kandidaat heeft “in werkelijkheid” een beperkte inzet, de kwalificering als harde werker is “onjuist”, hij beschikt “blijkbaar” niet over de vereiste kennis om complexere dossiers af te handelen en is “klaarblijkelijk” niet geïnteresseerd om zijn kennis bij te spijkeren, het is “algemeen bekend” dat hij werk van een bedenkelijk niveau aflevert.

Het zijn onbewezen boutades, debet aan moedwillige verdraaiingen van zinswendingen uit het advies van de raad van de arrondissementskamer.

Dat de raad van de arrondissementskamer voorts bij sommige kandidaten, onder anderen bij J. Baelde, in het advies de financiële reflex ter sprake brengt, betekent geenszins dat hij alle kandidaten daarover had moeten ondervragen. Het lag immers op de weg van elke kandidaat een zo fraai en overtuigend mogelijk dossier in te dienen. Indien sommige kandidaten daarin wel en anderen geen visie neerschrijven of stukken bijbrengen met betrekking tot de financiële kant van het beroep, kan het de raad van de arrondissementskamer niet ten kwade worden gerekend als daarmee rekening wordt gehouden.

Verzoeker toont aldus niet aan dat het advies van de raad van de arrondissementskamer over de vierde tussenkomende partij de in het middelonderdeel aangevoerde regels en beginselen schendt omdat het steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een kennelijke beoordelingsfout, inzonderheid omdat hij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan de vierde tussenkomende partij.

35.2. Betrokken op de benoeming van J. Baelde, is het middelonderdeel ongegrond.

36.1. Het advies over F. Vandenbranden krijgt vanwege verzoeker amper kritiek. Wat verzoeker erover schrijft, is met betrekking tot andere kandidaten in dezelfde bewoordingen verwoord en hiervóór reeds besproken en verworpen: ervaring in slechts één kantoor, “klaarblijkelijk” gebrek aan kennis van rechtsregels, terreinervaring en psychologische benadering.

Verzoeker toont niet aan dat het advies van de raad van de arrondissementskamer over de vijfde tussenkomende partij de in het middelonderdeel aangevoerde regels en beginselen schendt omdat het steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een kennelijke beoordelingsfout, inzonderheid omdat hij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan de vijfde tussenkomende partij.

36.2. Betrokken op de benoeming van F. Vandenbranden, is het middelonderdeel ongegrond.

37.1. De kritiek van verzoeker over het advies van J. Vandevelde is opmerkelijk. Verzoeker citeert elke gunstige waardering en koppelt daar eigener beweging een aantal negatieve afleidingen aan: geen enkele opdracht weigeren is zo vanzelfsprekend dat de merites van verzoeker “duidelijk” hoger moeten worden ingeschat; een goede kennis ontwikkeld hebben impliceert dat die kennis bij aanvang afwezig is; wetgeving, rechtspraak en rechtsleer van nabij opvolgen is onduidelijk en dus onbewezen; stiptheid en oog voor detail is vaag en verduidelijkt niet welke opdrachten worden uitgevoerd; luisterbereidheid, oplossingsgerichtheid, kalmte, computergerichtheid moeten onderdoen voor de kwaliteiten van verzoeker. De kandidaat heeft in zeer veel kantoren gewerkt, wat achterdocht wekt.

37.2. Verzoeker tracht van de Raad van State een eigen beoordeling te ontlokken die, zo streeft hij na, met de zijne zou samenvallen. Dit opzet kan niet slagen.

Dat verzoeker de eigen merites hoger inschat dan die van de zesde tussenkomende partij volstaat niet om de in het advies uitgedrukte waarderingen te ontkrachten. Wat verzoeker eruit afleidt, staat niet uitdrukkelijk geschreven en is zijn particuliere lectuur van het advies. Even zo goed zou bedacht kunnen worden dat wie complexe dossiers afhandelt zonder opzoekingen in wetgeving en literatuur roekeloos handelt.

Verzoeker heeft zelf in zeven kantoren gewerkt, zodat de Raad verzoekers belang bij dit aspect van zijn kritiek ontgaat. Overigens ontkracht verzoeker niet dat de kantoren waar J. Vandeveldde betrokken was “toonaangevend” zijn.

Verzoeker toont niet aan dat het advies van de raad van de arrondissementskamer over de zesde tussenkomende partij de in het middelonderdeel aangevoerde regels en beginselen schendt omdat het steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een kennelijke beoordelingsfout, inzonderheid omdat hij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan de zesde tussenkomende partij.

37.3. Betrokken op de benoeming van J. Vandeveldde, is het middelonderdeel ongegrond.

38.1. Volgens verzoeker is de aan L. Pauwels toegekende maximumscore onredelijk omdat deze kandidaat zijn juridische kennis tijdens de stage heeft moeten leren en nooit op een ander kantoor heeft gewerkt dan het kantoor van zijn oom. De vermelding van de lessen die deze kandidaat heeft gegeven mist nuance omdat hij geen houder is van een rechtendiploma en toentertijd zelf nog zijn stage aan het afronden was. Aan de ervaring van

L. Pauwels wordt volgens verzoeker ook te veel eer gedaan omdat de stage voor deze niet-jurist slechts een leerschool is zodat enkel de ervaring nuttig is die wordt opgedaan vanaf het slagen in het examen van kandidaat-gerechtsdeurwaarder.

38.2. Verzoeker betwist niet de feitelijke grondslag van de door hem besproken aspecten van het advies over L. Pauwels. Hij is het wel duidelijk oneens met het gewicht dat de raad van de arrondissementskamer eraan heeft gegeven.

In de mate waarin hij aldus de Raad van State uitnodigt om de vergelijking van de aanspraken van de kandidaten over te doen en om een eigen quoterings toe te kennen – of beter nog, de quoterings die verzoeker aan zichzelf en aan L. Pauwels zou geven, ware hijzelf de raad van de arrondissementskamer – zij herhaald dat dit niet de taak is van de Raad van State: hij mag zijn eigen appreciatie niet substitueren aan het oordeel van de overheid.

Verzoeker erkent dat L. Pauwels ook zonder te beschikken over een diploma in de rechten dank zij een overgangsmaatregel aan de benoemingsvoorwaarden voldoet en dat hij is geslaagd in het examen van kandidaat-gerechtsdeurwaarder. Verzoeker overtuigt evenwel de Raad niet om zijn zienswijze bij te vallen, dat een dergelijke kandidaat die daarenboven zijn loopbaan heeft uitgebouwd in één enkel kantoor, om die enkele redenen áchter de kandidaten met een juridisch diploma en met ervaring in meerdere kantoren geplaatst moet worden. In het advies over L. Pauwels is bovendien te lezen dat hij een uitmuntende kennis heeft van de procedures, de wetgeving en de deontologie en reeds vijftien jaar terreinervaring heeft in Brussel, dat hij nooit negatieve opmerkingen heeft gekregen en dat de advocaten van de balie van Brussel zijn werkkraacht en zijn opzoekingen zeer waarderen – die laatste vaststelling ontnemt overigens in zoverre feitelijke grondslag aan de grief *sub* 30.1, dat over de waardering door advocaten en opdrachtgevers niets is geweten. Deze kandidaat beheert de informatica van het kantoor en superviseert de boekhouding. Het zijn elementen die door verzoeker niet worden weersproken. In die omstandigheden blijkt niet dat de vaststelling dat de zevende tussenkomende partij tussen 1996 en

1999 les heeft gegeven in gerechtelijk recht doorslaggevend gewicht kreeg in het advies over deze kandidaat, noch kan overtuigen dat de lesopdracht van verzoeker hem een doorslaggevende voorsprong moet opleveren.

Verzoeker toont niet aan dat het advies van de raad van de arrondissementskamer over L. Pauwels de in het middelonderdeel aangevoerde regels en beginselen schendt omdat het steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een kennelijke beoordelingsfout, inzonderheid omdat hij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan L. Pauwels.

38.3. Betrokken op de benoeming van L. Pauwels, is het middelonderdeel ongegrond.

39.1. Volgens verzoeker zou de inzet van P. Gielen beperkt zijn wegens diens para-professionele activiteiten, wat een lagere score zou verantwoorden en voorts houdt de raad van de arrondissementskamer onzorgvuldig rekening met de ervaring van deze kandidaat en diens aantal dagen plaatsvervangingen.

39.2. Zoals hiervóór reeds is overwogen, ziet de Raad van State niet op welke grond het de raad van de arrondissementskamer verboden is rekening te houden met ervaring van de kandidaten opgedaan vóór hun slagen in het examen van kandidaat-gerechtsdeurwaarder.

Dat het advies de inzet van deze kandidaat onbesproken laat mist feitelijke grondslag: er wordt ruim aandacht gegeven aan zijn bekwaamheid om dossiers te beheren, zijn leiding van het kantoor bij afwezigheid van de titularis en zijn onmiskenbare terreinkennis. Verzoeker beweert, maar toont niet aan dat de vele publicaties en vormingsactiviteiten die aan deze kandidaat ten gunste worden gerekend en diens voorzitterschap van de nationale kamer van kandidaat-gerechtsdeurwaarders integendeel een negatieve weerslag zouden hebben op diens inzet.

Dat het aantal dagen plaatsvervangings niet is vermeld – dat doen overigens evenmin de andere adviezen, waaronder dat over verzoeker – doet geen afbreuk aan de gunstige waardering die deze kandidaat *in globo* verkreeg. Deze kandidaat verkreeg overigens het maximum voor het criterium ‘anciënniteit’, wat impliceert dat hij alleszins de minimaal daartoe vereiste plaatsvervangingen heeft gedaan.

Verzoeker toont niet aan dat het advies van de raad van de arrondissementskamer over P. Gielen de in het middelonderdeel aangevoerde regels en beginselen schendt omdat het steunt op onjuiste of onbewezen feiten of op een kennelijke beoordelingsfout, inzonderheid omdat hij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan deze kandidaat.

39.3. Betrokken op de benoeming van P. Gielen, is het middelonderdeel ongegrond.

40. Zoals reeds bij herhaling is uiteengezet, valt het niet aan de Raad van State toe om de beoordeling over de titels en verdiensten van de kandidaten over te doen en zijn appreciatie in de plaats te stellen van die van de benoemende overheid. De Raad van State zal die waardering van de kandidaten slechts voor onwettig houden indien er een zogenaamde kennelijke beoordelingsfout uit blijkt, omdat ze voorbijgaat aan voor eenieder zichtbare grotere aanspraken van verzoeker.

Welnu, in het kader van het wettigheidsstoezicht waartoe de Raad van State is gehouden, is de Raad van oordeel dat de appreciatie van de kandidaten, zoals die is uitgeschreven, op een verschil wijst dat vermag te verantwoorden waarom verzoeker niet gelijk wordt geplaatst met de tussenkomen partijen.

41. Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

c. derde middelonderdeel

42. Het blijkt dat de adviezen van de procureur-generaal en de procureur des Konings in de praktijk zeer summier zijn en zich in essentie op grond van het al dan niet aanwezig zijn van negatieve elementen beperken tot een ‘gunstig’, ‘ongunstig’ of ‘gunstig onder voorbehoud’. De praktijk toont aldus aan dat deze adviezen weinig informatie bevatten.

In die omstandigheden kan de Raad van State instemmen met de zienswijze van de benoemende overheid, die hierover in de bestreden besluiten het volgende stelt:

“Dat deze diensten, anders dan de respectievelijke raden van de arrondissementskamers van gerechtsdeurwaarders, in beginsel echter niet op dezelfde wijze zicht hebben op de bekwaamheid van de betrokken kandidaten voor de uitoefening van het ambt van gerechtsdeurwaarder; [...] dat het in dat kader redelijk geacht wordt om te vereisen dat een kandidaat globaal gezien gunstig wordt geadviseerd door de betrokken diensten van het parket zodat een kandidaat ten aanzien van wie ongunstig of gunstig onder voorbehoud wordt geadviseerd in beginsel niet voor benoeming in aanmerking zal komen; Overwegende dat de adviezen van de procureur-generaal en van de procureur des Konings bijgevolg weliswaar bepalend zijn opdat een kandidatuur in aanmerking kan komen (in de zin dat ‘gunstig’ advies is vereist), maar eerder in beginsel niet van aard zullen zijn om kandidaten verder te gaan onderscheiden.”

De benoemende overheid handelt bijgevolg niet in strijd met de in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen, door de bedoelde adviezen op te vatten als een uitsluitingscriterium voor wie niet ‘gunstig’ is beoordeeld en die de rangschikking van de kandidaten die allen wel ‘gunstig’ zijn beoordeeld niet beïnvloedt.

43.1. Ten aanzien van de derde tussenkomende partij M. De Mûelenaere, merkt verzoeker op dat deze van de procureur des Konings slechts een ‘voorzichtig positief’ advies heeft gekregen. Verzoeker meent dat dit gelijkgesteld moet worden met een advies ‘gunstig onder voorbehoud’ en dat deze kandidaat derhalve niet in aanmerking kon komen voor een benoeming.

43.2. Het bedoelde advies van de procureur des Konings luidt:

“Sinds het vorig advies ‘onder voorbehoud’ van mijn ambt van 21 september 2010 n.a.v. een vroegere kandidaatstelling door betrokkene, werden geen nieuwe negatieve elementen aan mijn ambt ter kennis gebracht. Ik adviseer deze kandidatuur nu dan ook als voorzichtig positief.”

De derde tussenkomende partij kan in die omstandigheden worden bijgevallen dat een ‘voorzichtig positief’ advies niet gelijkgesteld kan worden met een advies ‘gunstig onder voorbehoud’, aangezien de procureur des Konings duidelijk afstand neemt van het eerdere advies ‘onder voorbehoud’. De minister mocht aldus oordelen dat het advies ‘gunstig’ was en dat de derde tussenkomende partij in aanmerking kwam voor benoeming.

43.3. Gelet op de hiervóór als rechtmatig aangenomen draagwijdte van dit advies, wordt de stelling van verzoeker dat het daarenboven de rangschikking van de derde tussenkomende partij moest beïnvloeden niet bijgevallen.

44. Het derde middelonderdeel wordt verworpen.

C. Derde middel

45. In zijn laatste memorie stelt verzoeker dat hij niet langer aandringt op het derde middel. De Raad van State begrijpt deze verklaring als een afstand van het derde middel.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De eerste tot en met de zesde tussenkomende partij worden verwezen in de kosten van hun tussenkomst, begroot op 750 euro, elk voor een zesde.

De zevende en de achtste tussenkomende partij worden verwezen in de kosten van hun tussenkomst, begroot op 300 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 februari 2018, door de Raad van State, Ve kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Luc Cambier,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren